Обреновачке НОвине

ЦЕНА 3 ДИНАРА

Година: XXII • Број 86 (242)
10. септембар 1999.
Излази петнаестодневно

УМЕСТО УВОДНИКА

НА ПРАГУ НОВОГ ВЕКА

Након шест месеци "принудног" одмора "Обреновачке новине" су данас поново на киосцима. Онај последњи мартовски број "заробила" је тишина, а светлост је "заиграла" на страницама новога.

Након седамдесет осам дана тама и живота у склоништима, подрумима и замраченим собама светлост је поново пред нашим очима.

Тачно је: све што је лепо кратко траје. А оно што нам се, у режији свемирских мајстора догодило, чинило се, и било је предуго.

Без обзира на наш понос, наш инат и песме која се чула на свим трговима, тог двадесет четвртог мартовског дана и много дана после, живот свих нас крешио се неким другим, споредним, и за путовање у сутра, у будућност - несигурним колосецима.

Не први пут, и не једини - желимо само да буде и последњи.

На прагу новог века свет треба обојити неким другим бојама. Можда онаквим какве умеју да користе само деца, а које су недавно "кичицама" наде, љубави и невиности исписивали у обреновачком Парку хероја.

На прагу новог века треба се окренути победама... Попут оне коју су уприкос бомбама, детонацијама и животу по склоништима Обреновачке девојке" донеле из далеког Велса...

На прагу новог века треба се окренути рекордима... Оним којим се из године у годину најбољи обреновачки пољопривредници уписују у "златне књиге" овога града.

Сигнале нам још нису упућене - али кораци из дана у дан постају сигурнији... До новог, надамо се срећнијег миленијума.

"Замајац" живота покренуо се у неким фабричким халама. Заједно са школским звоном радости је насликана на лицима школараца... У културном миљеу нашега града "запловила" је прва послератна књига а "Српска драма" се одиграва на позоришним даскама. Са локалног радија опет се чује песма - "Ко те љуби док сам ја на straži".

Упркос неизвесности, немирима и ранама, које бледе, али и боле. На нашу несрећу неке још увек крваре...

Н. П.

ХОЛДИНГ "ПРВА ИСКРА БАРИЧ" – ДАНИ ПОСЛЕ

"ИСКРА" СЕ ДИЖЕ ИЗ ПЕПЕЛА

- Четири пута на мети агресора - Материјална штета огромна - Од 2.500 радника до сада мерама економско-социјалног програма збринуто 850 - Обавеза да се до краја године покретањем сопствене производње ангажује 1.000 радника - Покренут поступак за оснивање малих и средњих предузећа, као и оснивање заједничких предузећа са другим фирмама

(Опширније на страни 3)

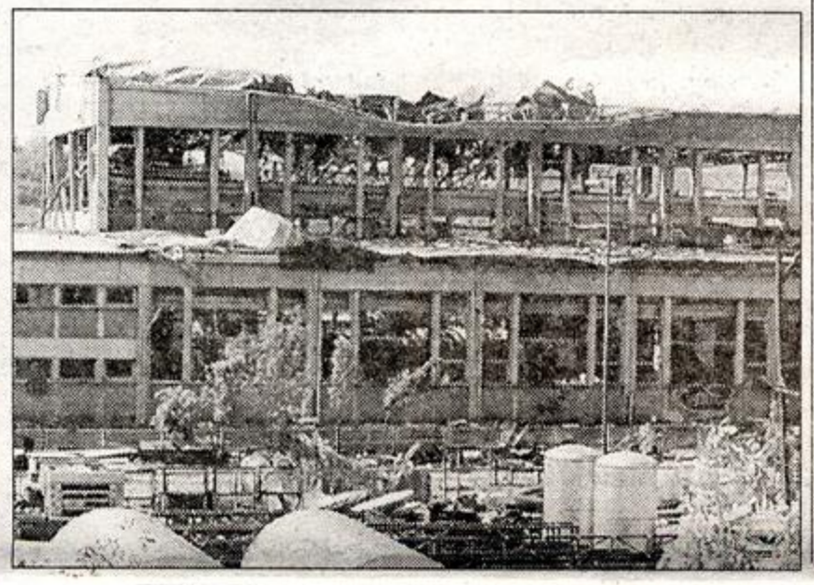

САНАЦИЈА РАТНЕ ШТЕТЕ НА ОБЈЕКТИМА ТЕНТ-а

РАДИ СЕ ПУНОМ ПАРОМ

- Санација штете и ремонт истовремено - До половине септембра свих 8 блокова ТЕНТ-а у Обреновцу биће у погону - Поново ћемо бити компанија која производи половину струје у Србији - оцењује Драган Јовановић, директор ЈП ТЕНТ - Зиму дочекују спремни - Изненађења могућа јер се не зна како ће систем реаговати при пуној експлоатацији

(Опширније на страни 3)

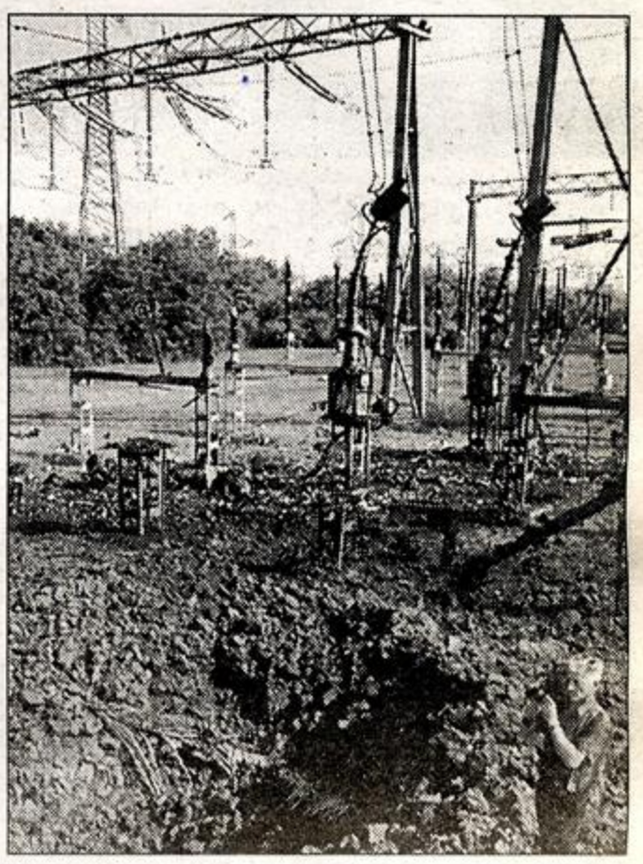

СИНХРОНИЗОВАН РАД ПЕТОГ БЛОКА

На мрежу Електроенергетског система Србије после паузе од готово 6 месеци (због НАТО агресије и ремонтних радова) 9. септембра поново је синхронизован рад блока А5 у Теслиним електранама. Овоме је нужно претходила санација ратних оштећења на далеководима и трафо разводном постројењу 400 киловолти.

ПОСЛЕ ПЕТ И ПО МЕСЕЦИ

ЂАЦИ ПОНОВО У КЛУПАМА

Ау, што је школа згодна, лечи лењост и самоћу,
к'о да ми је кућа родна, штета што не ради ноћу!
Ау, што је школа сјајна, у клупама пар до пара,
сваки шапат, свака тајна једну нову љубав ствара.
Кад нисам у мојој школи мене моја душа боли,
јер нема оне дружине да делимо ужине,
јер нема оне с' киком, коју не дам ником.

КОМИСИЈА ЗА ЕВИДЕНТИРАЊЕ РАТНЕ ШТЕТЕ

ЗА ПРИЈАВЕ ЈОШ ДВА МЕСЕЦА

Општинској комисији за евидентирање штета насталих током НАТО агресије до сада је поднето 668 пријава. Према поднетим пријавама у време агресије на подручју Обреновца две особе су изгубиле живот, док је 7 лица задобило телесне повреде, а причињена је и велика материјална штета на објектима. Изузимајући Холдинг "Прва искра" за чију је санацију задужена република у обреновачком крају нема потпуно уништених објеката, тако да према степену оштећења углавном су сврстани у прву и другу категорију, што значи да су у већини случајева на објектима попуцала стакла, штокови и томе слично. Када је пак реч о власништву оштећених објеката већина су приватне зграде, а оштећено је и неколико стамбених зграда у насељу Ројковац.

Иначе Општинској комисији за евидентирање штете пријаве се могу Одлуком владе подносити до краја октобра.

ДОМ КУЛТУРЕ И СПОРТОВА

ПРОГРАМИ "ПРОКИШЊАВАЈУ"

Обреновчани жељни промена, односно, они који би да стандардну дисциплину "пливање у проблемима" замене оним правим, остали су кратких рукава. Заједно са затварањем летње сезоне обреновачки базени су до даљњег затворени за све спортисте, ученике и рекреативце. Разлог за ово затварање у "пакет аранжману" је оштећење овог објекта који је начела НАТО авијација. Питање је дана када ће исту судбину (затварање) доживети и објекат Дома културе и спортова. Само повољни временски услови пролонгирали су стављање катанца. Ипак долази време киша...

(Наставак на страни 2)

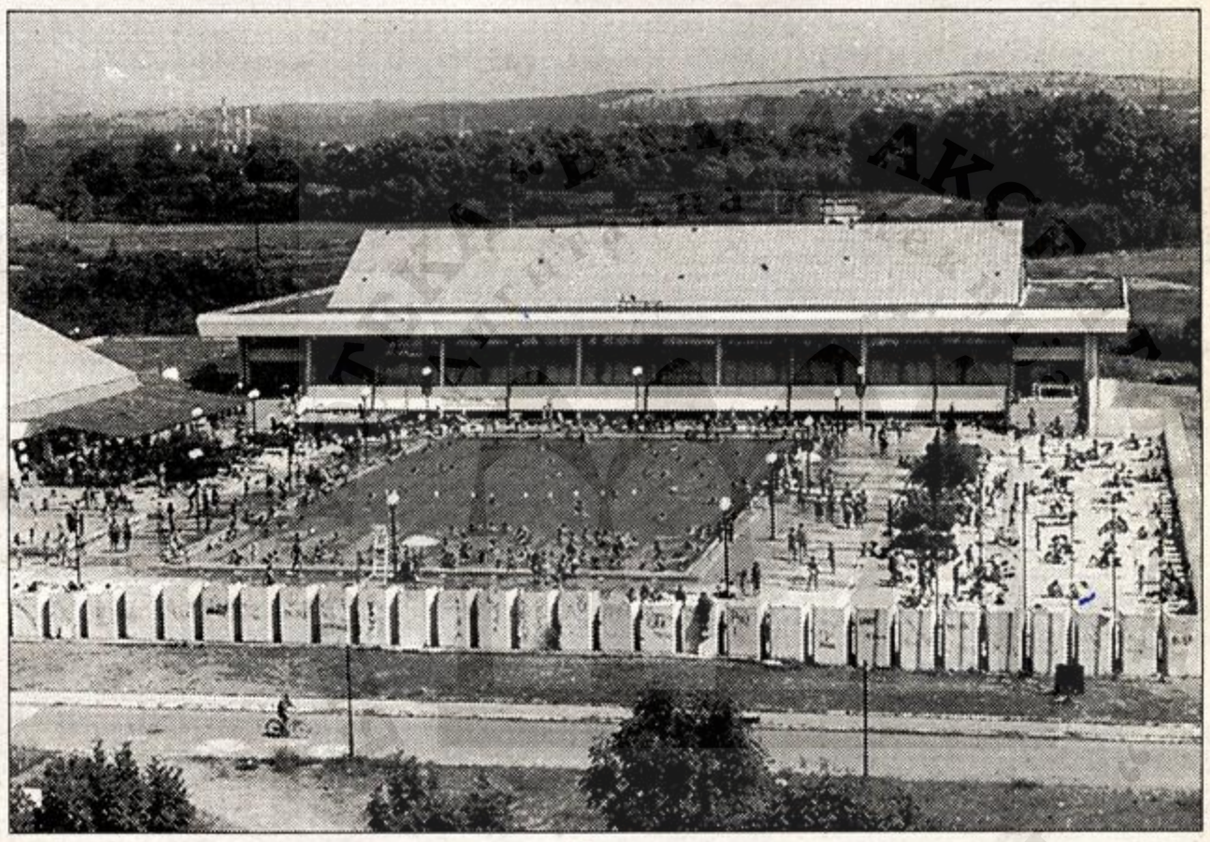

ОБРЕНОВАЦ

ДОМ КУЛТУРЕ И СПОРТОВА

ПРОГРАМИ "ПРОКИШЊАВАЈУ"

(Наставак са прве стране)

"Услед ратних дејстава дошло је до знатног оштећења на базенима и До-

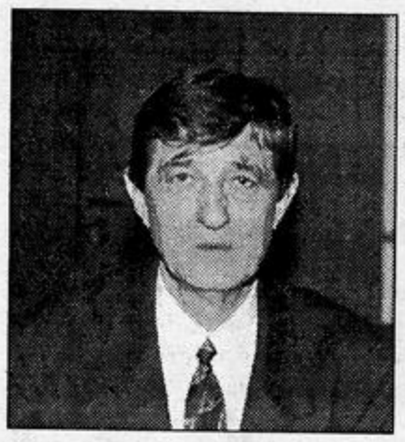

Бранко Милојевић, директор Дома културе и спортова

му културе и спортова, каже Бранко Милошевић, директор. **У току прошле недеље стручњаци београдског "Енергопројекта" обишли су оштећене објекте и констатовали да има штета које су на први поглед видљиве, али и оних које се само оком стручњака могу уочити, а које су далеко ризичније по стање објеката. У првом прегледу је констатовано да је на око 500 квадратних метара попуцало стакло, да је дошло до оштећења кровне конструкције на оба објекта, али и растресања кровне конструкције дрвеног и бетонског прстена на Хали спортова. Иако се коначна процена штете очекује ових дана, прве рачунице говоре да је она "тешка" око четири милиона динара. Стручњаци из "Енергопројекта" ће још једном, ових дана посетити Дом културе и спортова када ће се коначно знати да ли је и колико безбедно у овим објектима одвијати програме.** Иначе ове објекте је обишла и општинска комисија за процену ратне штете, сачињен је записник и - чека се процена.

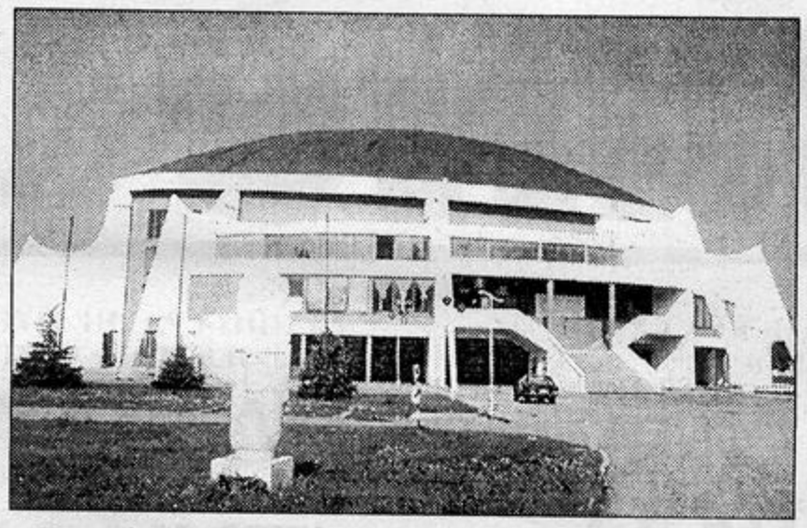

Да ли ће и Дом културе доживети судбину базена?

О овим проблемима информисан је Управни одбор предузећа али и сви надлежни органи почев од Скупштине општине до Републике, каже директор Милошевић, **међутим, до сада се огласило само Министарство за спорт и омладину чија је комисија такође била на лицу места. Како је нагласио Драгољуб Кочевић, заменик министра, спортски објекти у Обреновцу су, са објектима у Параћину, Лесковцу и Владичином Хану највише страдали у рату."**

Без обзира што је стање објеката познато у овом тренутку одговор нема најважније питање: како и којим средствима извршити санацију, тим пре што Дом културе и спортова из сопствених извора не може да финансира ни делимичну санацију. Сигурно је да се овом послу мора организовано прићи. С обзиром на ситуацију не треба рачунати само на средства која би обезбедила држава већ и на потенцијалне донаторе и људе добре воље. У супротном затварање Дома културе и спортова биће последњи, али неминован корак. Имајући у виду значај овог објекта стављање катанца нико не жели. Ни одговорни у овом предузећу ни корисници овог простора. Да подсетимо, за обреновачку халу спортова везано је 15 спортских клубова, деца из обреновачких школа, рекреативци обреновачких колектива, али и врхунски спортисти Србије и Југославије који су много пута били учесници бројних спортских такмичења и манифестација.

"Окретање леђа" овим чињеницама било би погубно не само за предузеће које је безмало две деценије носилац културног, спортског и јавног живота овога града већ и за велики број младих Обреновчана којима пут ка звездама није водио "преко трња" него управо кроз врата Дома културе и спортова.

Н. З. П.

РАДИЛО СЕ И ПОД БОМБАМА

Иако је добрим делом ревидирао, рат није прекинуо активности и "живот" Дома културе и спортова. Између два знака за ваздушну опасност под куполама Дома вредно су радиле балерине балетског студија Дома културе и спортова које су у тим првим ратним данима своме граду и Обреновчанима подариле и - концерт у позоришној сали која је била препуна.

У ратним данима са активностима није престао ни Хор "Обреновачке девојке"... Управо под НАТО бомбама "спремало" се прво место у Ланголену.

Спортска школа Дома културе и спортова је додуше проредила "одласке" на терен, али упркос и у инат свему радила.

Поводом највећег хришћанског празника Ускрса, за најмлађе Обреновчане организован је велики ускршњи маскенбал, и тако редом...

О томе да праве информације благовремено стигну до слушалаца бринуо се Радио Обреновац, који је из разумљивих разлога у "функцији" био свих 78 ратних дана.

ПРИВРЕДА ПОСЛЕ РАТА

ЛОШЕ, А МОЖЕ И ГОРЕ

(ЧАСТ ИЗУЗЕЦИМА)

ИМАЛИ СМО САНКЦИЈЕ И ОПРАВДАЊЕ ЗА ГУБИТКЕ. ПОСЛЕ ЈЕ БИЛО ТЕШКО "ПРОЦВЕТАТИ" ИЗ ПЕПЕЛА. А ОНДА СЕ ДЕСИО - РАТ.

ДАНАС, ТРИ МЕСЕЦА ПОСЛЕ, ИЛУЗОРНО ЈЕ ОЧЕКИВАТИ ДА СВЕ БУДЕ ПО СТАРОМ, А НИЈЕ НИ ПОЖЕЉНО, ЈЕР НИ СТАРО СТАЊЕ, ОДНОСНО ОНО ПРЕДРАТНО, НИЈЕ БИЛО ДОБРО. ИПАК, ЕТО, ДЕСИО СЕ РАТ, А ПРИВРЕДНИЦИ У ФИНИШ ПРЕД КРАЈ ОВЕ ПОСЛОВНЕ ГОДИНЕ (ОПЕТ) ИМАЈУ - ОПРАВДАЊЕ. РЕТКИ СУ ОНИ КОЈИ ЗАДОВОЉНО ТРЉАЈУ РУКЕ. ЧАК И ДА ИМАЈУ РАЗЛОГА ЗА ТО, ИЗВЕСНО ЈЕ ДА ПРЕ ТОГА МОРАЈУ ДОБРО ДА ЗАСУЧУ РУКАВЕ, А НИ ТО НИЈЕ ГАРАНЦИЈА ДА ЋЕ УСПЕТИ ДА ОВУ ГОДИНУ ЗАВРШЕ СА ПЛУСОМ У ПОСЛОВАЊУ. ЕЛЕМ, ПОЗИТИВНА НУЛА И ПРОХОДАН РАЧУН СУ СВЕ ЧЕШЋЕ - НЕДОСТИЖАН МАКСИМУМ ЗА ВЕЋИНУ ПРИВРЕДНИХ КОЛЕКТИВА. И ОПЕТ, ЧАСТ ИЗУЗЕЦИМА.

Да је ова општа оцена стања у привреди општине, макар и одређена лапидарно, на основу хроничних и дневних "болъки" реална, потврђује стање на терену.

Обреновачка највећа трговинска кућа "Посавина" ће по свој прилици и крај ове године дочекати као "предузеће у стечају". То је коначни статус који одређује све остале параметре успешности. У том светлу сенка остаје на све оно што у овом колективу чине у циљу повратка на "нормално пословање". Тако богат асортиман робе и широм отворене објекте "Посавине" засењују ниски лични дохоци, и оно што се, психолошки може дефинисати као "стечајни грч". Тако је мало до изласка из стечаја, тек неколико парница чије је окончање неизвесно. Јесте мало, али не пролази и не зна се кад ће. Ове године, скоро је сигурно, неће.

Може ли рат бити разлог за пословну проблематику у **"Нашој школи"?** Може, ако се колективна беспарица узме као узрок чија је последица производња за залихе. Ипак, чињеница је, да је потреба за школским намештајем, после рата нарочито изражена. Такође, рат не може бити разлог незнатне упослености капацитета - пре рата и свих претходних година. Како год било, **"Наша школа" и ову пословну годину преживљава уз упосленост која значи само опстанак,** где се "колективни", "редовни" и ванредни одмори смењују уз мале "радне" аранжмане. довољне ипак да брод држе на површини.

Погон **"Јавора"** из Ивањице је почетком године имао, за њихове услове фин пословни залет. После рата ... и до краја августа на сцени је колективни годишњи одмор.

Неизвесност и отежана наплата потраживања су за штампарију "Напредак" у Обреновцу били и остали свакодневни проблем од почетка године до сада. И кад посла има константно је присутно оптерећење: како исплатити плате и измирити **обавезе.**

Наравно, није све тако сиво, и у привреди општине има хвала Богу и оних који се мало успешније носе са колективним потопом или бар имају наду да ће испливати. **Предузеће "Бора Марковић одржава знатно виши ниво упослености него претходних година.** Чак и у време годишњих одмора у августу погон блинд фурнира је био ангажован за залихе тако да су спремни контингенти робе чекали италијанске партнере да се врате са својих колективних одмора. Истовремено успостављен је одређени континуитет у набавци сировина, а због повећаног обима посла тражи се "радник више".

"БИОПРОТЕИН" ОЧЕКУЈЕ КОНСОЛИДАЦИЈУ

У време ратних дејстава али и током лета, обреновачки "Биопротеин" су производњу свели на егзистенцијални минимум. Разлог је био не само рат и ратна разарања, односно последице, већ и недостатак соје. Радило се углавном на производњи прекрупе а ових дана се са жетвом соје очекује консолидација. Како се планира, овогодишња набавка ће бити већа него претходне 4 године и посла ће бити, а рачуна се, и - пара.

Грађевинска сезона, мирнодопска, је за обреновачке грађевинце ове године изузетно лоша. Бар кад је реч о "Комграповом" сектору градње и "Слободи - Грађевинар! Непосредно после рата почело је сагледавање ситуације у насељу "Сава" с циљем да се евентуално радови на овој локацији наставе после паузе од више година. То би било сасвим у реду да договори око наставка радова не трају предуго. За запослене у Сектору градње компаније "Комграп" сваки дан чекања коначне одлуке је као година јер одавно није било значајнијег посла а време градње пролази.

За разлику од својих колега по струци, **запослени у "Слободи - грађевинару" имају посла.** Од септембра је најављено веће ангажовање термоелектранама односно разводном постројењу. Најава има и за друге послове у сарадњи са Јавним предузећем за изградњу. Међутим: последњи извештај говори о катастрофалној финансијској ситуацији мереној тромилионским дугом према држави, вишенедељној блокади жиро рачуна и исплаћеном првом делу фебруарске зараде. У њиховом случају, сматрају грађевинци, рат је допринео да се ова пословна година, како се очекује, заврши са свега 50 одсто реализације планских задатака. Њихов посао је условљен инвестицијама а њих од рата а ни после није било како се очекивало.

"БУДУЋНОСТ" ИМА БУДУЋНОСТ

Светле тачке у овом смутном привредном времену јесу три предузећа потпуно разнородна по својим производним програмима: "Слобода - Метал", Занатска задруга "Будућност" и Индустрија грађевинског материјала. И за њих је био рат. Беспарица и отежана наплата је бар у прва два случаја, као одлика општег привредног окружења, и њима проблем број један. Ипак, у њиховом пословању, без обзира на зараде које су мање од уложеног, има још елемената здравог пословања.

Тајна "Слободе - Метал" сакривена је у формули: нов производни програм (уз много рада) **продор на тржиште квалитетом и поштовањем уговорених рокова.** Традиција од 50 година у овом колективу данас носи сасвим ново рухо. Обрада метала достигла је степен најсавременијих машина и комплетних линија за производњу у прехрамбеној индустрији. Уз горе поменуте чиниоце, поштовање рокова и траженог квалитета, за релативно кратко време, фирма са пола века традиције постаје савремена и модерна по својим производима чији "пролаз" на тржиште и до инвеститора далеко ван општинских граница није више проблем.

Могло би се рећи да је потражња за грађевинским материјалом разлог солидног пословања Индустрије грађевинског материјала у Обреновцу.

Ипак, и на тржишту не пролази било шта, што значи да су и остали потребни чиниоци садржани у производима ИГМ. У време када се најмање очекивало, за време рата, услед немогућности набавке горива, покренута је стара пећ у циглани. Производња је трајала упоредо са бомбардовањем. С друге стране, авансна продаја извесно минимизира проблем отежане наплате.

Отежана наплата је у занатској задруги "Будућност" решена на други начин. Уместо пара, пролазе углавном компензације, али мајстори својих заната су у томе нашли своју рачуницу и за сада посла има.

Г. Обрадовић

У РАТУ И У МИРУ

СИНДИКАТ У АКЦИЈИ

● Збрињавање запослених чије су фирме порушене или оштећене у рату ● Још актуелни рекреативни одмори, набавка угља и висина и редовност исплата зарада

Више него икад, за време и после рата, пред крај лета али и на прагу зиме, очи запослених су упрте у синдикат. Сразлогом, односно из више разлога. Велики број радника остао је без свог радног места, а они који су имали среће да се после рата нађу под "својим кровом" суочили су се са беспарицом. Чак и да се пренебрегне потреба људска за одмором преко лета, остаје неминовност сусрета са школом, скупим припремама и зимом, односно набавком огрева. Уз то, од нечега се мора живети. И зато из дана у дан синдикат постаје све актуелнији.

Општинско веће Савеза Самосталних синдиката у Обреновцу је почев од првих сирена за ваздушну опасност па за све време НАТО агресије на нашу земљу, било у стању приправности. Тада су активности синдиката углавном биле координиране са Упутством о деловању у ратним условима. Мирнодопски услови рада нису донели растерећење. Осим редовних послова требало се упустити у решавање, наметнутог, великог проблема: збрињавање запослених чије су фабрике порушене или оштећене у рату.

- С обзиром да је Уредбом Владе Републике Србије одређено место синдиката у решавању проблема трајно неангажованих радника, Веће синдиката је заједно са пословодством Холдинга "Прва искра" и Компаније "Наменска производња", Одељењем Завода за тржиште рада и органима локалне самоуправе почело се са решавањем овог проблема - каже **Драгољуб Станковић, председник Општинског синдикалног већа.** - Радно ангажовање се спроводило, као што је познато, преласком у друга предузећа и установе или другим начинима које је Влада предвидела својим програмом.

У исто време Веће синдиката је у сарадњи са синдикалним организацијама ПИБ-а и "Наменске производње" извршило дистрибуцију намирница радницима ових предузећа у виду хране и средстава за хигијену које је обезбедила Влада Републике Србије. Појединачно и на нивоу организације помоћ је стизала и у сарадњи са општинском организацијом Црвеног крста. Прво послератно лето је за око 200 радника, чланова самосталних синдиката прошло и у знаку седмодневних рекреативних одмора, бесплатних, у организацији управо овог синдиката. Рекреативни одмори који су кренули непосредно пре укидања ратног стања трајаће до краја септембра односно почетка октобра за мањи број дестинација.

Почетак школске године и долазак хладнијег времена донео је нове обавезе, а активности синдиката су усмерене на решавање новонасталих проблема. Током агресије НАТО-а школа у Баричу је претрпела знатну материјалну штету и до почетка школске године требало је санирати све неопходно, како на овој, тако и на другим школама у условима који су били далеко од некадашњих. Ситуација је додатно отежана са очекиваним повећањем броја ученика после расељавања са Космета на шта се већ сада мора мислити.

Веома тежак материјални положај запослених у образовању који прати тешкоће у привреди учинио је овај проблем још сложенијим, а почетак школске године тежим и неизвеснијим. До последњег дана пре поласка у школу "већало" се и разматрало, да би одлука о кретању 1. септембра ипак била донета. Улога синдиката се овим не исцрпљује:

- Динамика исплате зарада и осталих примања радницима у образовању ће бити праћена током септембра и у складу са њом, биће предузимане даље активности - каже Драгољуб Станковић.

Ургентни посао је за синдикат у општини и обезбеђење угља за зиму. Одређене количине на основу Споразума Владе - Министарства рударства и енергетике Већа Савеза синдиката Србије и ЈП ЕПС су већ испоручене. У сваком случају, те количине су недовољне како у односу на исказане потребе тако и у односу на требоване количине за август. Недостајуће количине ће према последњим информацијама бити прераспоређене уз "контингент" за септембар, октобар и новембар, али је извесно да ће синдикат имати утолико више посла да их "проследи".

Г. Обрадовић

ОБРЕНОВАЦ

САНАЦИЈА РАТНЕ ШТЕТЕ НА ОБЈЕКТИМА ТЕРМОЕЛЕКТРАНЕ "НИКОЛА ТЕСЛА"

РАДИ СЕ ПУНОМ ПАРОМ

● Немамо резерве да до друге половине септембра пустимо у погон свих 8 агрегата "Обреновачких електрана", и да ћемо поново бити Компанија која производи половину струје у Републици Србији, рекао је на конференцији за новинаре одржаној крајем прошлог месеца у Термоелектрани "Никола Тесла" А, директор ЈП Термоелектране "Никола Тесла" Драган Јовановић.

"Зиму ћемо сачекати спремни за рад и поред тога што је ТЕ "Колубара" у ратним дејствима била потпуно уништена, уз резерву да последице ратних дејстава нису лако отклоњиве. Исцрпели смо све резерве у смислу делова, али и могућности да правимо више варијанти за рад наших блокова. Систем ће бити тешко одржати, упозорио је том приликом Драган Јовановић.

Према речима Јовановића половином септембра Компанија ће се по отклањању последица ратних дејстава вратити функционално на позиције од пре рата.

"Овде морам да изразим умерени оптимизам или умерени песимизам. Извесно је да ће Компанија после ремонтне сезоне успети да "веже" од укупно 14, највише 12 агрегата. Наша страховања нису само због штете учињене НАТО агресијом, већ смо претрпели и велика секундарна оштећења под којима подразумевамо сва она скривена оштећења која су настајала током бруталног бомбардовања наших постројења и делимичног или потпуног распада система Електропривреде Србије. У овом тренутку ми још увек не знамо на какве ћемо проблеме наићи када започне пуна експлоатација блокова и због тога изражавам умерени оптимизам."

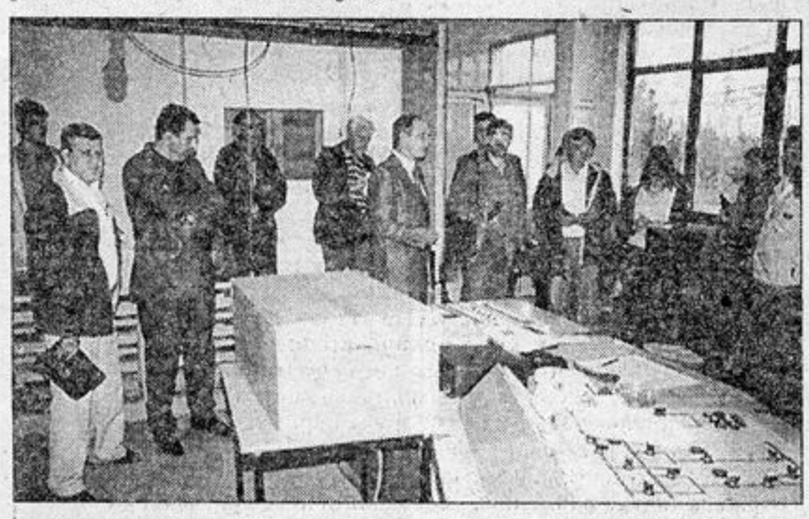

Новинари у обиласку команде трафо постројења

Разводна постројења која се оспособљавају и која се приводе функцији ће радити на минимуму техничких могућности. Не у смислу функционалности већ у смислу резервних делова и интервенција у зимском периоду ако буде потребе. Оспособљени су нужни делови постројења за прихват производње електричне енергије из блокова ТЕНТ-а, а **коначан завршетак послова се очекује тек половином наредне године. Упоредо са санацијом објеката ради се и уградња нове технологије контроле и управљања системом преноса струје.**

- Ништа мањи посао у овом тренутку није ни завршетак ремонтних радова. Тренутно су 3 агрегата у ремонту, а на 2 још увек нису започети ремонтни радови.

Говорећи о обезбеђењу средстава за извођење ових радова и уграђеним деловима и опреме Јовановић је нагласио: **- Ове послове смо урадили у великој мери захваљујући средствима Владе Републике Србије.** Да није било тих средстава ове послове небисмо завршили на време. Уграђени делови у току санације су искључиво производ домаће индустрије. Испоручилац расклопне технике је Минелелектромонтажа, опреме Београделектро а система за управљање и заштиту Институт Михаило Пупин. До овог момента се нисмо окренули увозу с тим што остављамо могућност набавке одређених делова у иностранству због повећаних потреба и засићености потражње.

СИСТЕМ НА МЕТИ АГРЕСОРА

Пред конференцију за новинаре, новинарима двадесетак београдских и локалних гласила уприличен је обилазак разводног трафо постројења које је највише страдало и које је било 4 пута на мети непријатеља. Ракетирање постројења високопроводивим влакнима извршена су 2. и 7. маја у вечерњим сатима, при чему су комплетна постројења остала без напона, а тиме је прекинута производња у Термоелектрани А и Б. Исправним деловањем електричних заштита брзо су елиминисани кратки спојеви и пробоји изолације водова, тако да није било оштећења опреме. Отклањање последица напада овим влакнима учињено је у рекордном року од 24 часа иако је овај посао обављен искључиво "ручно" на висинама и до 20 метара. Напад разорним бомбама извршен је 23. маја у јутарњим сатима при чему је једна бомба бачена на централне делове постројења 220 и 400 киловолти. У овим дејствима уништено је, процене су, 20 одсто опреме. Део постројења 220 киловолти је укључен већ истог дана уз прикључење блокова А1 и А2.

Највећа разарања су се догодила 31. маја када су бачене по две изузетно разорне бомбе на оба постројења. Према проценама том приликом је уништено 50 одсто опреме на 220 киловолтном постројењу и 70 одсто опреме на 400 киловолтном постројењу. Том приликом потпуно је у пожару уништен један трансформатор а штете је било на грађевинским објектима, електроинсталацијама и проводницима.

Радове на санацији оштећених објеката су изводили дугогодишњи кооперанти ТЕНТ-а међу којима и Гоша из Смедеревске Паланке, и Слобода и Будућност из Обреновца. Електропривреда Црне Горе је упутила екипу монтажера и возила из Никшића која је изузетно ангажована, без финансијске надокнаде, а одобрена је и позајмица поједине опреме. Електропривреда Републике Српске је бесповратно уступила значајну опрему.

Процењена вредност набављене опреме и изведених радова у току санације износиће преко 200 милиона динара, рачунајући и оштећења на главном погонском објекту која је настала услед бомбардовања стубова на левој обали Саве непосредно уз ТЕНТ.

Д. Лазаревић

ХОЛДИНГ "ПРВА ИСКРА" - БАРИЧ - ДАНИ ПОСЛЕ

"ИСКРА" СЕ ДИЖЕ ИЗ ПЕПЕЛА

Прва искра - Барич је један од оних колектива који су у више наврата током НАТО агресије на нашу земљу били на мети авиона северноатлантске алијансе. Намера агресора била је да потпуно "угаси" "Прву искру", али "Искра" се ових дана, попут феникса, поново диже. О судбини овог колектива и данима који долазе Милан Нешковић, генерални директор каже:

- Систем Холдинга "Прва искра" - Барич је четири пута био на мети агресорских авиона. Први пут 17. априла, затим два дана касније, па 10. и 20. маја. У тим нападима потпуно је уништена производња ПВЦ, хала Процесне опреме и Управна зграда. Оштећени су "Полиуретани", "Арматура" и "Енергетика". Услед секундарних дејстава и остали објекти претрпели су знатна оштећења. Укупна штета је огромна, али ми се не предајемо. Интензивно радимо на реализацији Економско социјалног програма запошљавања, оспособљавања и реструктурирања ратом оштећеног предузећа.

● У моменту првог бомбардовања "Прва искра" је имала око 2500 радника који су практично остали без посла. Каква је њихова судбина?

- У складу са Програмом до сада смо успели да збринемо 850 радника. Од тога давањем кредита за пољопривредну производњу решили смо проблем 177 радника, исплатом 24 просечне нето зараде 475, оснивањем нових предузећа 72, преласком у друга предузећа 14 и по осталим основима 112. У току је реализација захтева за исплату отпремнина и доделу пољопривредних кредита за 143 радника.

ШТА ЈЕ СА ОСТАЛИМА?

- Наша је обавеза да до краја ове године ангажујемо 1000 радника покретањем производње које нису уништене у агресији и које су оштећене али могу да се доведу у функцију.

Нисмо губили време. У циљу спашавања опреме и имовине упоште успели смо да део исте изнесемо из хала и пре удара дислоцирамо на више места. Између осталог изнет је део постројења за производњу атхизива и дислоциран у ресторан "Рибица". Производња је организована још у време агресије. Фабрика изолационих материјала није оштећена па је и она радила. Ових дана почео је производњу и један део "Арматуре". Реч је о програму који је лоциран у погону "Лола рачунари" у Обреновцу. Успели смо да активирамо и програм нестандардне опреме фабрике "Процесна опрема" на локацији "Базне хемије" а стварају се и услови да се почне са производњом процесне опреме на локацији у Забрежју и у Стублинама.

Овом приликом посебно бих изразио захвалност трговинском предузећу "Посавина" које је имало разумевања за ситуацију у којој се нашла "Прва искра" и дало нам на коришћење простор у Стублинама, Белопољској улици као и простор две продавнице у Улици "Милоша Обреновића".

На локацији ПИБ-а у Баричу активиран је котао "Енергетике" на мазут. Покренута је производња "Површински активних материја". ПАМ је радио 15 дана (тренутно се ради ремонт) а отпочело је и ливење пена. Управо радимо на обезбеђењу машина за хоризонтално и вертикално сечење пена јер су старе уништене у бомбардовању.

И ТО НИЈЕ СВЕ...

- Није. У сарадњи са Министарством за науку и технологију и уз њихову позитивну оцену припремљено је 6 програма и Фонду за развој Србије поднети су захтеви за доделу кредита. Упутили смо захтеве за друге програме "Прве искре".

Сагласно већ поменутом Економско-социјалном програму, који се заснива на Прогаму Владе Републике Србије и ситуацији у ПИБ-у после бомбардовања, крајем прошлог месеца одржане су седнице управних одбора Холдинга, "Процене" и "Прерађивачке хемије", "Процесне опреме" и "Арматуре", донета је одлука да се покрене поступак оснивања средњих и малих предузећа. Предвиђено је да сваки програм "Процене" и "Прерађивачке хемије" буде посебно предузеће као и да они делови производње "Процесне опреме" и "Арматуре" који могу технолошки да се заокруже буду предузећа. Конкретну одлуку требало би да за месец дана донесу надлежни органи управљања ПИБ-а.

● Кад већ говорите о малим и средњим предузећима, "Искра" је већ основала нека заједничка предузећа са другим фирмама. Прва - искуства казују да на овакав начин може да се реши проблем запошљавања оних за које још нису пронађена решења.

- Ми смо основали заједничко предузеће ТГИ у коме тренутно раде 72 радника ПИБ-а. Планирамо да до краја године, сразмерно повећању запослености у ТГИ, пређе још један број "Искриних" радника. У том правцу идемо и даље. Ових дана се сагледавају услови за оснивање других заједничких предузећа.

Циљеве смо поставили. Одлучни смо да их остваримо мада знамо да неће све ићи лако. Штете које је "Искра" претрпела у току агресије су огромне, да се поново "подигнемо из пепела" потребна су велика средства. Ипак верујем да ћемо успети.

Мирјана Митровић

ИНЖИЊЕРИЈСКИ ШКОЛСКИ ЦЕНТАР У ОБРЕНОВЦУ

ОБЕЛЕЖЕН ДАН ВОЈСКЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ

● Инжињеријски школски центар дао велики допринос борби против агресора ● Сачувано људство и материјално-техничка средства ● У периоду обнове инжињерци ће имати посебну улогу ● Уручене захвалнице колективима и појединцима за успешну сарадњу током рата

- Инжињеријски школски центар Војске Југославије у Обреновцу дао је велики допринос борби против агресора. Официри, подофицири, војници, послужиоци инжињеријских машина-школовани и обучавани у нашем центру осветлали су образ свом народу; отаџбини, Војсци Југославије, Инжињеријском школском центру и граду Обреновцу. У извођењу ратних дејстава активно је учествовао и део професионалног кадра нашег центра. Њихово јунаштво, храброст и висока стручност чине нас поносним, рекао је заступник команданта Инжињеријског школског центра ВЈ у Обреновцу пуковник **Радољуб Китановић** на свечаности која је одржана у Дому културе поводом Дана Војске Југославије.

Поред овога Китановић је нагласио и следеће: - Припадници нашег центра од почетка агресије организовано и планski и уз велико пожртвовање свих и несебичну помоћ града Обреновца успели су да напусте касарну као могући циљ агресора.

Уз констатацију да су инжињерци у рату оправдали очекивања и да су са успехом извршили све постављене задатке, **начелник рода инжињерије Генералштаба Војске Југославије генерал-потпуковник Младен Михаиловић** који је такође присуствовао свечаности обележавања Дана Војске у Обреновцу је нагласио: **- Ових дана се отварају нова градилишта. Почела је и обнова земље. Војска, а посебно инжињерија у том послу има посебан значај.**

У знак захвалности за сарадњу са цивилним структурама током рата Инжињеријски школски центар је доделио више захвалница колективима са подручја Обреновца.

Захвалнице су додељене: **Војном одсеку Раковица - Одељењу у Обреновцу,** МЗ Кртинска, МЗ Забрежје, ЈП Термоелектране "Никола Тесла", Гимназија у Обреновцу, Техничкој школи "Буда Давидовић", основним школама "Јован Јовановић Змај" и "Посавски партизани", АД "Драган Марковић", Првој искри" из Барича, **Јавном предузећу за информисање,** ТП "Посавина", ДП "Бора Марковић" ЈП за мелиорације Београд погон у Обреновцу, Геронтолошком центру Београд одсек у Обреновцу, ДП "Метал", Дому здравља, ЈП за изградњу Обреновца, Јавном комуналном предузећу, Центру за смештај недовољно развијене омладине, "Ласти" Обреновац, Хотелу Обреновац, ОО ЈУЛ-а Обреновац, Српској православној цркви у Обреновцу, ДД "Бора Кечић" - Железник, Студију Маг, ФК, Раднички, Вулканизерској радњи Николе Којевића Циге, Фото "Рајку" и као појединцу Бранislаву Јовановићу-Брани.

Д. Л.

ИЗГРАДЊА ОБРЕНОВЦА

У СКЛАДУ С МОГУЋНОСТИМА

Одлуком Управног одбора донет је ребаланс буџета Јавног предузећа за изградњу који је са планираних 67 милиона динара смањен на 30. У првих 6 месеци ове године наплаћено је скоро 13 милиона динара, а "осека" у наплати је из разумљивих и познатих разлога наступила током ратних дејстава када је ниво месечне наплате једва достизао ниво од 400 хиљада динара месечно. С обзиром на изражену неликвидност предузећа и на све израженију беспарицу, и дуговања физичких лица су значајно повећана. По основу надокнаде за градску ренту скоро 4 и по хиљаде обвезника дугује преко 7 милиона динара, док је укупан дуг привреде достигао цифру од 100 милиона динара. Према информацијама које смо добили у Јавном предузећу од правних лица после рата једино ЈП Термоелектране Никола Тесла измирују своје обавезе према овом предузећу, како путем компензације тако и уплатом новчаних средстава

У складу са приливом средстава реализује се и план јавне изградње на подручју Општине Обреновац. Изводе се радови на основу усвојеног плана и програма радова и дугорочног опредељења Скупштине општине Обреновац, каже Драган Петровић из Јавног предузећа за изградњу.

Радови се изводе у више праваца. У току ове године за потребе обреновачког водовода завршена је регенерација 10 цевастих бунара. Ефекти ових радова су задовољавајући јер је изворište водовода богатије за 50 секундних литара воде. Читава ова инвестиција је била тешка око 800 хиљада динара.

У области проширења водоводне мреже у току су послови на изградњи западне магистрале од фабрике воде до насеља, а у плану је и изградња цевовода у Баричу и Грабовцу чиме би се добила побољшана снабдевеност водом у овим деловима општине.

У области путне привреде започети су такође значајни послови. Тренутно се ради на санацији оштећења локалних путева којима се одвија јавни аутобуски саобраћај. Пресвучене су поједине деонице у Орашцу и Љубинићу а у плану је да се уради реконструкција коловоза и на регионалном путу Мислођин-Степојевац у дужини од 700 метара. Поред овога у току су договори са надлежним градским и републичким органима за удружење средстава ради поправки и одржавања регионалних и магистралних путних праваца који се простиру подручјем Обреновца. Јавно предузеће за изградњу Обреновца је у току ове године обезбедило и 7000 метара кубних туцаничког материјала за посипање сеоских путева а са испорукама камена ће се наставити до краја грађевинске сезоне. У току су и разговори са командом Инжињеријског школског центра за ангажовање грађевинске механизације у отклањању последица поплаве и разношења путне подлоге приликом последњих обилних киша.

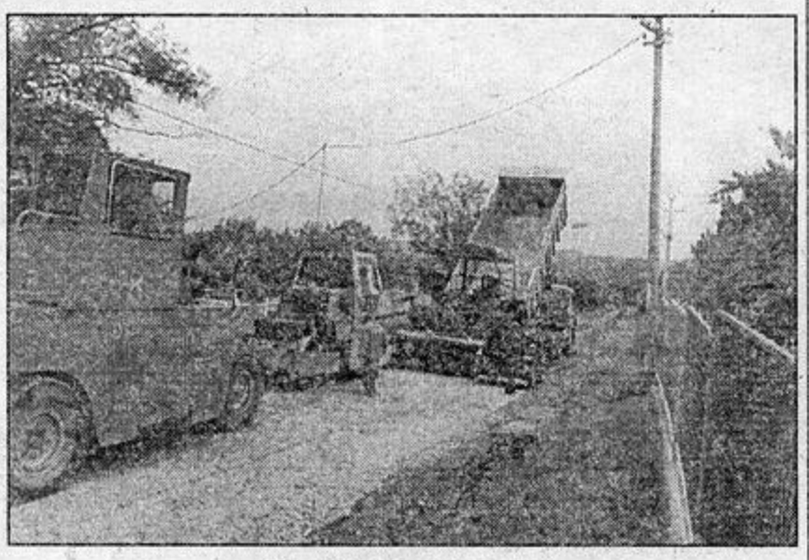

Радови на путевима

Интензивно се ради и на проширењу топловодне мреже и то на магистралном правцу ка Забрежју где ће бити изграђена деоница у дужини од 500 метара. За ове послове је обезбеђен материјал а у току је прикупљање понуда за набавку материјала за изградњу топловодног примара у дужини од 300 метара у насељу Тотића воће.

Значајни послови се обављају и на изградњи инфраструктуре у насељу "Сава". Очекивања су да ће станови у Блоку А бити завршени до краја године. У блоку Б такође су настављени радови на изградњи станова, а у току је формирање конзорцијума чији ће носилац бити Јавно предузеће за изградњу чији ће основни задатак бити ефикаснија продаја изграђених станова у овом блоку. Недавно су завршени радови на реновирању и преуређењу архивског простора ЈПИ у пројектни биро који је током рата имао пуне руке посла. Урађен је и пројекат надградње зграде Скупштине општине и МУП-а, а у завршној фази је израда главног пројекта канализационих црпних станица у Другој месној заједници на Купинцу. Према речима надлежних у поодмаклој фази је и израда Регулационог плана 110 хектара у насељу Беглук, Дудови и Купинац.

Д. Лазаревић

ПРИПРЕМЕ ТОПЛОВОДНОГ СИСТЕМА ПРЕД ПРЕДСТОЈЕЋУ ГРЕЈНУ СЕЗОНУ У ОБРЕНОВЦУ

ГРЕЈАЊА ЋЕ БИТИ АКО БУДЕ СТРУЈЕ

● И топловод на мети агресора ● Све штете од НАТО бомбардовања саниране ● У току је допуњавање система ● Није било средстава за озбиљније реконструкције ● Сигурно грејање могу да угрозе недостатак струје и резервних делова ● Топле пробе од 1. октобра

Топлификациони систем Обреновца ће по свему судећи бити спреман за предстојећу грејну сезону али само под условом да буде уредно снабдевање електричном енергијом топлотних подстаница, рекао је Станоје Васић, руководилац Радне јединице Топлификације у оквиру Јавног комуналног предузећа.

У протеклом периоду санирана су оштећења настала бомбардовањем, а у току је допуњавање система и проналажење евентуалних нових оштећења и кварова. Према речима Станоја Васића за обимније реконструкционе захвате ове године није било довољно средстава али се приступило појачаном одржавању подстаница. Урађени су ремонти мотора и пумпи подстаница тако да ће се постићи неопходна функционалност система али то не подразумева и потпуну поузданост. Основни разлог за то је недостатак резервних делова али и страховање да би током зиме могло да дође до честих рестрикција струје, што би се неповољно одразило на рад топлификационог система али и на рад Електроенергетског система. Да би се ови проблеми превазишли недавно је Електропривреди Србије упућен захтев да се подручје Обреновца уврсти у приоритетну групу када су рестрикције струје у питању. Са овим захтевом су сагласни и у Термоелектранама Никола Тесла. Од планираних радова још увек није завршена неопходна реконструкција дела топловода од обреновачких базена до хотела у дужини од 200 метара зато што још увек нису обезбеђена средства. Када је у питању обезбеђење топлотне енергије у ТЕНТУ **према речима директора ЈП Термоелектране Никола Тесла Драгана Јовановића све припреме су извршене на време и нема разлога да се топлификационом систему Обреновца и током предстојеће зимске сезоне не испоручују довољне количине топлотне енергије, као и ранијих година.**

Како је и предвиђено календаром припремних радова од 1. септембра почело је допуњавање система хладном водом чиме су практично започете хладне пробе. Из Топлификација упозоравају грађане Обреновца, кориснике централног грејања да уколико су на кућним инсталацијама извођени одређени радови провере заптивеност система како не би дошло до изливања воде у становима. **Већ од 1. октобра започеће топле пробе а 15 октобра почиње грејна сезона.**

ТОПЛИ ОБРОК ЗА 300 ОБРЕНОВЧАНА

ПРОРАДИЛА НАРОДНА КУХИЊА

Крајем августа поново су отворена врата народне кухиње у Обреновцу. Изузев недељом, свакодневно се у Геронтолошком центру припреми 300 оброка, који се потом деле у Тржном центру код Југопетролове пумпе, породицама-корисницима материјалног обезбеђења и социјално угроженим категоријама становништва, и то из две градске месне заједнице, Забрежја и Белог поља. За још 200 корисника, који су, због места становања, у немогућности да долазе у народну кухињу, припремају се "лонч пакети". Према речима Зорана Ђорломановића, секретара Општинског одбора Црвеног крста, који је организатор и ове хуманитарне акције, захваљујући донаторима Међународне федерације Црвеног крста народна кухиња ће, засигурно, у Обреновцу радити шест месеци.

В. Н.

АУТОБУСКА СТАНИЦА У ОБРЕНОВЦУ

ДОБИЈА НОВО ЛИЦЕ

Вредност инвестиције је око 5 милиона динара, а завршетак радова се планира до 31. октобра. Са закашњењем од три месеца у односу на планирани почетак, због ратних дејстава, половином јула су почели радови на доградњи и реконструкцији аутобуске станице "Ласта" у Обреновцу. Како је пројектом испланирана реконструкција и доградња ће битно изменити садашњу слику аутобуске станице. Ограђивање простора око станице је данас сасвим уочљиво, биће дограђено 20 перона од чега 16 долазних и 4 полазна, а биће урађена и надстрешница за 3 перона и реконструкција првих 7 постојећих полазних перона.

Осим овог посла у плану је и сређивање система за одвод воде, изградња противпожарног и противпровалног електронског обезбеђења комплекса аутобуске станице као и реконструкција постојећег информационог система и увођење интерне телевизије. Радове изводи предузеће "Кључ на руке" из Љубовије а завршетак радова се планира до 31. октобра. Вредност инвестиције је око 5 милиона динара.

Г. Обрадовић

НА СПОМЕН – –ОБЕЛЕЖЈА У СКЕЛИ

ПОЛОЖЕНИ ВЕНЦИ

У организацији Савеза удружења ратника ослободилачких ратова од 1912. до 1918. год. и потомака, подружница Обреновац, у понедељак 6. септембра положени су венци на спомен - обележја погинулим у Првом светском рату у Скели. Том приликом евоциране су успомене на форсирање реке Саве на територију Аустроугарске од стране Прве српске армије са деловима Обреновачког одреда којом је командовао Петар Бојовић. Полагању венаца поред чланова подружнице Обреновац присуствовали су и Предраг Драга Секулић, председник и Љубомир Марковић генерални секретар Удружења бораца ослободилачких ратова од 1912. до 1918. и потомака.

Д. Гатар

ЈАВНА ДУГОВАЊА ОБРЕНОВЧАНА

Минус као животна филозофија

Судећи према времену данашњем, изрека да је дуг лош друг никада не би ни била створена, али вероватно никоме не би ни пало на памет да створи изреку да је дуг добар друг. Време садашње је донело и многе друге називе за термин дуг. Неретко се каже **ненаплаћена потраживања, живот испод црте, минус, дубиоза...** Ипак све се своди на дуговања. Када би се свели сви рачуни и када се не би дуговало због дугова вероватно бисмо сви ми бар они који зарађују примајући плату били на нули, наравно наштрб многих одрицања. Обреновчани дугују, али ни њихова потраживања нису тако мала. **Према подацима које смо добили у Јавном комуналном предузећу у последњих неколико месеци дуговања грађана за комуналије су вишеструко порасла и износе 6,8 милиона динара. Привреда, што опет значи ми, дугује нешто више од 7,8 милиона динара.** Упоредно посматрано дуг појединаца је, у односу на дуговања привреде 5 пута повећан. Дугује се такође и за утрошену електричну енергију али колико тешко је рећи. Одговор сигурно знају у Електродистрибуцији која је задужена за пренос и наплату електричне енергије али до податка колико, бар у обреновачкој Електродистрибуцији, нисмо могли да дођемо. Кажу - то је пословна тајна. Можда и јесте (донедавно смо добијали и такве бар оријентационе податке). Међу обавезе које се нередовно измирују су свакако и пореске. **Подаци Републичке управе јавних прихода у Обреновцу говоре да грађани на име пореза и доприноса дугују око 12 милиона,** ако им се додају и предузетници око 30, а са привредом држави се дугује... (пуно). Па онда следе градска рента на име које четири и по хиљаде домаћинстава дугује око 7 милиона динара. У банкама је загарантована тајност улога па тиме и минуса, али није тајна да се дугују и то поприлични износи. Незванично сазнајемо да није правило да минус праве они који су са најнижим примањима. Значајна су дуговања и на "црту у продавницама, и тако редом.

Непобитна чињеница је да већине ових дуговања не би било да се лична примања редовно исплаћују. С друге стране и предузећа су суочена са проблемом наплате потраживања за учињене услуге или за продате производе и тако, рекло би се, у недоглед. На срећу или несрећу, још увек нема оштрих санкција за неплаћене рачуне. Не укида се струја, не врше се принудне наплате, "утеривачи" (многи их тако зову) још увек нису пред вратима (?). Ову ситуацију пре неколико дана у градском парку су покушала један другом да објасне два пензионера.

- Ухватио сам се још у једно 'коло' - нисам платио грејање и воду каже први. Други мало размисли па рече: "Што бринеш. То ти је исто. Некада смо рачунали са предзнаком плус, сада са предзнаком минус. Исто ти то дође". Него ајмо на по кафицу до клуба, на другу ћемо до пензије, па да се разилазимо.

Драган Лазаревић

ПОПЛАВЕ ЗАХВАТИЛЕ И ОБРЕНОВАЧКИ КРАЈ

"УКРОТИТИ" КОЛУБАРУ

● Обилне падавине половином и крајем јула месеца су и на подручју Обреновца изазвале поплаве. У овим поплавама највише су настрадала домаћинства у Пољанама, Конатицама, Дражевцу, Мислођину и Баричу. Истовремено у овим и другим деловима обреновачке општине поплављено је и неколико хиљада хектара обрадивих површина. Поплаве су уништиле или у доброј мери оштетиле више деоница локалних путева у Баричу и у Дрену. У појединим деловима Обреновца излила се и канализација. У Баричу су евидентирана и угинућа стоке. Активирано је и клизиште

Детаљ из Пољана у време поплава

Само 30. јула на подручју Обреновца, а према мерењима у АД "Драган Марковић" пало је око 65 литара воденог талога по метру квадратном. Готово преко ноћи дошло је до изливања реке Колубаре и њених притока при чему је поплављено преко 100 домаћинстава у Пољанама, Конатицама и делу Дражевца. Бујица је и у делу Барича изазвала поплаве као и у Мислођину, Обреновцу, Великом Пољу. На санирању последица поплаве били су ангажовани ватрогасци и екипе Јавног комуналног предузећа. За поплављено подручје обезбеђено је континуирано снабдевање водом из цистерни пошто су током поплава поплављени и индивидуални извори снабдевања водом.

Додатни проблем у Пољанама представља и загађење бунарске воде изливеним трафо уљем током НАТО бомбардовања.

Према подацима које је саопштио др **Славиша Младеновић** из Градског завода за заштиту здравља вода из два од три сеоска бунара у Пољанама није употребљива за пиће. У води из ових бунара пронађене су опасне материје које прелазе дозвољену границу према правилнику о хигијенској исправности воде. Градски завод за заштиту здравља урадио је и анализе земљишта и намирница као и надземних вода. Да би се добила потпуна слика евентуалног загађења земљишта потребно је урадити додатне анализе док су анализе намирница и надземних вода показале да нема загађења.

Како сазнајемо од Драгана Јовановића команданта општинског штаба цивилне заштите после поплава обављено је више разговора са надлежним институцијама како би се отклониле штете поплаве и обезбедила заштита од неких будућих поплава. Са мештанима Пољана договорена је изградња одводног канала а са руководствима општина Уб, Лазаревац и Лајковац договорено је да се уз помоћ Републичког министарства за водопривреду уради регулација тока Колубаре са притокама чиме би се отклонила могућност нових поплава.

Д. Лазаревић

МАНИФЕСТАЦИЈА ОО ЈУЛ-а "И ЖЕТВА ЈЕ У ЈУЛ-у"

ЗРНО ПО ЗРНО, ХЕКТАР ПО ХЕКТАР - РЕКОРД

• Овогодишњи рекордери Драган Драгићевић, Милоје Нешић, Радиша Стевановић - најбољи комбајнери Душан Нинковић и Драгослав Станишић

Јул - месец "ЈУЛ-а". Месец жетве и жетелаца. Дочекали смо га у миру, са незалеченим ранама и свежим сећањима на ужас који смо проживели.

За ратаре је тада започела нова, лепша, "слатка" битка са хектарима, са временом за сваки откос, за свако зрно.

Припремали су се још док су око нас падале бомбе, док је непријатељ рушио и разарао, а сирене злослутнице, најављивале ваздушну опасност. Храбро и смело, јер, знали су и знају, да, клас кад сазри пуца и да "дар земље, руку, дар сунца и киша" не може да чека. Са стотинак комбајна кренули су у "жетвену офанзиву". Ваљало је пожњети сваку парцелу засејану пшеницом. И успели су. Упркос киши која их је често прекидала, упркос јулским жегама и прашини.

У част произвођачима и жетеоцима Општински одбор Југословенске левице у Обреновцу и овог лета организовао традиционалну свечаност и наградио рекордере.

Резултати су показали да је овогодишња жетва била лошија од лањске и да је са 4.200 ha, уз просечан принос од 3,5 тоне по хектару, добијено око 13.600 тона хлебног жита.

Без обзира што су укупни показатељи у производњи стратешке културе били мањи од очекиваних, анализе су потврдиле да обреновачки атар ни овог лета није мањкао у рекордерима.

КО СУ ОВОГОДИШЊИ РЕКОРДЕРИ

ДРАГАН ДРАГИЋЕВИЋ из Звечке је успео да оствари принос од 7.310 кг пшенице по једном хектару.

Овако беричетан род је резултат домаћинског односа према земљи, великог труда и великих улагања, а пре свега, како рече, љубави према пољопривреди, иако му је она споредно занимање. Запослен је у једној од градских рибарница, али чим дође кући посвећује се њиви.

Његов рецепт за рекордне приносе је наизглед једноставан: на време поорати, истањирати, подрчјати, засејати, прихранити и заштитити и, ако је неко савезник, ето берићета.

Овог лета победила је "победа" и зато ће ову сорту сејати и на јесен.

Награђени пољопривредници у друштву домаћина - Ђорђа Комленског, председника ОО ЈУЛ-а и Милана Нешића, председника жирија

Осим пшенице Драган Драгићевић је пролетос 2,5 ха засејао кукурузом, и "како сам човек који се не мири са пресеком већ тежи рекордима, надам се да ћу и у производњи жутог зрна остварити изузетне приносе".

У категорији "највећа засејана површина" победио је МИЛОЈЕ НЕШИЋ из Грабовца, који је под пшеницом имао 13,20 ха. Осим великог броја парцела засејаних овим усевом успео је да оствари и високе приносе, који су се, од њиве до њиве, кретали од 3,3 до преко 7 т/ха.

И ако је превалио седму деценију активно се бави пољопривредом. Његово домаћинство има 7 ха земље, а значајне површине узима под закуп. Пошто поседују сву механизацију и сетвена структура је богата и шаролика - осим пшенице и кукуруза ту су и јечам, зоб, крмно биље и поврће. А ту су и пуне стаје и обори - седм крава, неколико јунади у тову, све у свему 16 говеда и на десетине свиња.

Као и већина пољопривредника "рачуницу" не изводи, јер, производња је скупа, репроматеријали су дефицитарни (буре нафте је плаћао 300 ДЕМ) и никако не може да усагласи приходе и расходе, сејаће опет. Како рече, "пољопривредник је од рођења и када би могао да бира, опет би био".

Овогодишња жетва је била лошија од претходне не само по производњи већ и по тржним вишковима. По разноразним основама овог лета је од ратара откупљено нешто више од 2.500 тона пшенице.

На манифестацији "И жетва је у јулу" за рекордера у предатом тржном вишку проглашен је РАДИША СТЕВАНОВИЋ из Дражевца, који је испоручио 58.410 кг пшенице.

Под хлебним житом је, његова породица имала 10 ха. Приноси су се кретали од 3 до 4 т/ха, а квалитет пожњевеног жита је био добар. Домаћинство Стевановића располаже са два комбајна, а у реализацији пољопривредних радова су, према Радишиним речима, ангажовани сви укућани.

Зато и планирају да пшеницом засеју и више него до сада. Масовнија производња се, по његовој оцени, ипак исплати, па отуда и порука ратарима да пођу његовим примером и да сеју што више пшенице.

НИШТА БЕЗ КОМБАЈНЕРА

Најбољи комбајнер у друштвеном сектору ове године био је ДУШАН НИНКОВИЋ, запослен у А.Д. "Драган Марковић. За 14 жетвених дана он је успео да пожање 112 ха, односно 8 ха свакога дана, уз свега 4 сата застоја због квара на комбајну. А титула најбољег комбајнера на приватном сектору припала је ДРАГОСЛАВУ СТАНИШИЋУ из Бровића, који је за 14 жетвених дана пожњео 74,20 ха или у просеку по 5,30 ха по жетвеном дану.

Према његовим речима овогодишња жетва је била тежа од претходних, али најважније је да је успешно завршена.

"Ја сам под пшеницом имао 7,15 ha, а жњео сам и код других и то углавном у атару Бровића и Пироманa. Током жетве сам приметио да су приноси били просечни и да су зависили од примењене агротехнике. Било је напорно, међутим, комбајнер сам већ дуго и већ сам савладао вештину борбе са сунцем, прашином или кишом. Најсрећнији сам кад се посао заврши по лепом времену и кад богато роди".

Захваљујући донаторима овогодишњи рекордери су награђени, а њима у част Општински одбор Југословенске левице у Обреновцу је и овог пута приредо и културно забавни програм.

"Златни празник жетве, празник руку, зноја и светлости" ће се наставити јер манифестација "И жетва је у јулу" је, како рече Ђорђе Комленски, председник ОО ЈУЛ-а, традиционална.

В. Николић

ОБНОВА ЗАСТАРЕЛЕ ПОЉОПРИВРЕДНЕ МЕХАНИЗАЦИЈЕ

НОВИ ПРОГРАМ - НОВА ШАНСА

Средином августа Републичка влада је усвојила програм производње и пласмана пољопривредне механизације у другом полугођу '99. године чијом реализацијом је обезбеђена производња 5.000 трактора, 308 комбајна, 283 берача и већи број других пољопривредних машина.

Нови програм је нова шанса и за обреновачке земљораднике да обнове стару, амортизовану механизацију.

До сада је, на овај начин, набављено 50-ак трактора, али и око 300 других прикључних машина.

Почетком године, када је расписан Програм три, Акционарском друштву "Драган МарковиЋ" је поднето 170 захтева за куповину малих трактора, 20 за бераче, 10-ак за комбајне и још неколико за набавку остале механизације.

Према речима **Милована Крстића,** директора "Кооперације" у овом колективу, мале су шансе да се путем натуралне размене дође до преса, берача и свих требованих трактора, али се, истовремено, лакше могу набавити прскалице, елеватори, приколице, мотокултиватори, плугови и грабуље.

Очигледно, за сада је неизвесно колико ће захтева бити позитивно решено, међутим, сви пољопривредници који су се пријавили за купивину механизације кроз "Програм три" и даље су "у игри" и требало би само надлежне да обавесте да ли су још увек заинтересовани.

В. Н.

НА ИЗМАКУ ЛЕТА У ОБРЕНОВАЧКОМ АТАРУ

ЗА РАТАРЕ НЕМА ОДМОРА

Припремање силаже у пуном јеку • У току су и берба воћа и поврћа • Кукуруз обећава добар род • Репроматеријали за јесењу сетву, за сада, неизвесни

Сезона годишњих одмора је на измаку, али за пољопривреднике предаха није ни било. Мада је до почетка јесењих радова остало мање од месец дана, ратари имају пуне руке посла.

У току су бербе воћа и поврћа и већ је извесно да ће овогодишњи род, и квантитативно и квалитативно, бити лошији од лањског. Стручњаци кажу да је ово била година праве епидемије биљних болести, а у виноградима је харала пламењача. Уз то, у појединим крајевима обреновачког атара, осим честих киша било је пролетос и града. Последице таквог стања су сушење и труљење плодова паприке, парадајза, лука и кромпира.

Ратари су се већ "помирили" са слабијим примесима пшенице и окренули актуелним радовима. Осим извожења стајњака на њиве и заоравања, ваља припремити и силажу.

И на пољима Акционарског друштва "Драган Марковић" у току је силирање кукуруза, јер, планирано је, да се за потребе расположивог сточног фонда, припреми око 16.000 тона силаже.

У ишчекивању овогодишње бербе кукуруза у овом колективу већ се припремају кошеви у које ће се сместити откупљено жуто зрно. Најраспрострањенија ратарска култура обећава богат род, па је предвиђено да се од ратара преузме 5.000 тона тржног вишка.

Истовремено се активно ради на набавци репроматеријала за јесењу сетву, током које ће се, како је оперативним планом предвиђено, само под пшеницом у обреновачком атару наћи близу 5.000 хектара. Прве испоруке семена хлебног жита, од 300 тона, очекују се ускоро, док је ситуација са минералним ђубривима и дизел-горивом далеко неизвеснија. За сада се зна да би ђубриво могло да се обезбеди из увоза, али да би му у том случају цена била виша. Када је, пак, реч о нафти, остаје да се види да ли ће, као и у време жетве, бити организованог снабдевања ратара на "зелене" бонове.

Одговори на ова питања, као и заштитна цена овогодишњег рода кукуруза, тек се очекују.

В. Николић

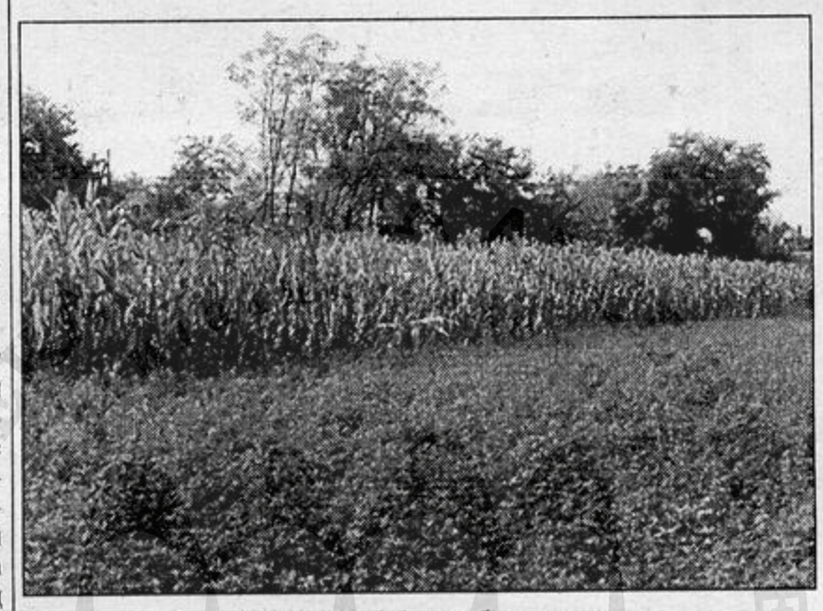

Кукуруз обећава богат род

У САБИРНОЈ МЛЕКАРИ У ОБРЕНОВЦУ

РАД ПО ЕВРОПСКИМ СТАНДАРДИМА

Сабирну млекару у Обреновцу су 25. августа '99. године посетили представници фирми "OeQS" из Беча и "Evro Cert" из Београда и извршили предсертификацију оцењивања система квалитета и система управљања.

Гости су имали прилику да се на лицу места увере у квалитет и начин рада запослених у овој млекари, а презентована им је и документација у чијој изради су били ангажовани сви радници предвођени тимом који је формиран за те потребе.

Према речима **Ранка Сретеновића,** руководиоца Сабирне млекаре у Обреновцу, представници поменутих фирми су исказали задовољство оним што су видели и по њиховој оцени систем квалитета је добро дефинисан. Судећи по томе, али и чињеници да су аудитори Алфред Грајмел и Марјола Накић, најавили да би се сертификација могла обавити већ у новембру текуће године, јасно је да ће Сабирна млекара у Обреновцу ускоро увести стандард "ISO 9002".

"Откако постојимо трудили смо се да послујемо што боље и што квалитетније, да успоставимо сарадњу са произвођачима на терену, али и са привредним окружењем, надам се да смо у томе успели. Увођење стандарда "ISO 9002" нама значи много, за нас представља прозор у свет, јер ћемо знати шта, када и како производимо, и све то по стандардима који су нам улазница и за светско тржиште", каже руководилац овдашње млекаре Ранко Сретеновић.

В. Николић

ВЕСТИ ИЗ МЗ

АКТУЕЛНА ПОПРАВКА ПУТЕВА

На измаку лета, а у сусрет предстојећим јесењим пољопривредним радовима у многим селима обреновачког краја активности су усмерене на санацију локалних путева.

Тако се у **Бровићу** средствима месног самодоприноса обезбедио туцаник којим су пресути готово сви сеоски путеви.

И у **Дражевцу** су захваљујући заједничким средствима, али и личним учешћем грађана, уз помоћ Јавног предузећа за изградњу Обреновца започели поправку некатегорисаних путева, који су након недавних обилних падавина и поплава у значајној мери оштећени.

Према речима Миломира Јеринића, секретара месне заједнице Дражевац туцаником је пресуто око 5 км, а шљунком још 15 км путева.

Исти посао је тренутно приоритетан и у **Конатицама, Дрену** и још неким селима, али ће се реализовати чим се допреми туцаник.

У ишчекивању почетка ових радова у Дрену су у пуном јеку послови на уређењу свлачионице за тамошњи фудбалски клуб.

А у суседном **Грабовцу** последњи августовски дани протицали су у знаку припрема за прославу Велике госпојине. Као и увек до сада, готово цело село забележило је овај православни празник. По традицији, тога дана био је вашар. Увече код Дома културе млади су, уз звуке хармоника и фрула заиграли моравац, чачак и друге народне игре. У суботу увече одржано је финале Другог сабора народног стваралаштва, на коме су осим домаћина учествовала и културно уметничка друштва "Сава Јеремић" из Ражња, "Светозар Марковић" из Умке и КУД Стублине.

В. Н.

ИНФОРМАЦИЈЕ ИЗМЕЂУ Д

Ово није само прича о дејствима НАТО авијације на подручју нашег града. Ово је прича о људима који су вас о дејствима нон-стоп информисали. Информације сте онда слушали. О људима сада прочитајте који ред. Заслужили су

Звучи невероватно али, у овом тренутку ми се чини да је било лакше радити под "ваздушном" и хуком авиона, него сада писати о томе. Док је трајало смењивале су се детонације и информације, дани су се низали један за другим, пролазећи некако, сви неодољиво подсећајући једни на друге. Сада се утисци утркују, сустижу, не дозвољавају да буду ухваћени и смештени у свој део мозаика. С тога се унапред извињавам читаоцима за повремени хаос у редовима. Није ли и време у коме пишем управо такво - хаотично? Но, ево, трудим се да, бар у почетку, уведем неки ред.

ХРОНОЛОГИЈА НАТО ДЕЈСТАВА

Првих двадесет и нешто дана Обреновчани су углавном ослушкивали удаљене детонације и посматрали ватромет који су на небу производили пројектили и наш ПВО. Пошто су нас гранате заобилазиле, један шаљивџија је, на антиратном митингу, пронео транспарент: "Гађајте мало и нас. Нисмо ни ми шугави". Мирно је било до 17. априла, када је први пут ракетирана стара "Искра". Напад је поновљен 19. априла, да би потом, у нашем граду поново завладао привидни мир. Све до 2. маја, када је на сто НАТО планера стављена мапа Обреновца. Од тада смо готово свакодневно били "на тапету". Статистички бисмо те дане представили овако:

17. април: Непријатељ са три пројектила гађао стари део Холдинга "Прва искра" из Барича.

19. април: Поновљен напад на "Искру".

2. мај: Непријатељ специјалним графитним бомбама, тзв. калемима дејствовао на постројења ТЕНТ. Србија, први пут од почетка агресије, остала у потпуном мраку.

7. мај: Поново напад на постројења ТЕНТ-а. "Калеми" бачени у 21.40.

10. мај: Са три пројектила гађани погони у старом делу "Прве искре".

20. мај: Поново на мети "Искра". У току напада, који је трајао од 00.07 до 00.30, испаљена четири пројектила.

22. мај: У 1.05 са седам пројектила гађане Бољевачке шуме. У зору, у 4.05, непријатељ са два пројектила дејствовао по 220 КВ и 400 КВ постројењу ТЕНТ.

24. мај: Два напада на Бољевачке шуме. Први у 2,50 а други у 4.10. У 15.55 оборени пројектил пада у рејон Вић баре.

23. мај: Нешто пре 13 часова два пројектила погађају емисиони центар у Звечкој. У 13.19 један оборени пројектил завршава у Дражевцу.

27. мај: Више од 10 пројектила, у 3.50 упућено на Бољевачке шуме. Два погађају хангаре у обреновачкој касарни.

30. мај: Касарна у Обреновцу и разводна постројења ТЕНТ-а на мети агресорске авијације у 3.40. У 8.47 са три пројектила гађан антенски систем Радио Југославије, а са четири емисиони центар у Звечкој.

31. мај: Емисиони центар у Звечкој гађан у 8.47. Један пројектил пао у Дражевац. Једно лице погинуло. Обреновац је дао прву и једину цивилну жртву тога дана. У 17.40 поново на мети касарна.

1. јун: У 21.30 гађана касарна, са седам пројектила. Били су то уједно и последњи пројектили који су пали на подручје наше општине, јер...

9. јун: 21.57. У Куманову потписан Војно-технички споразум. Незванично –крај рата!!!

И, да је ово ратни извештај, ставила бих тачку, окренула се и потрудила да што пре све заборавим. Али није. Ово је прича о људима. О заједничким стрепњама. Ситним радостима украденим између узбуна. Овде је све оно што није допрло до вас, а у ратном дневнику постоји само за оне који умеју да читају између редова. И који памте...

ГЛАС НАС НИЈЕ ИЗДАО

Памтићу увек ону првобитну неверицу измешану са питањима: "Зар су нас стварно напали" и "Шта даље"? То даље било је нејасно и мутно. Једино што смо знали и осећали као своју обавезу, питање савести, патриотизма и морала, јесте да је наше да будемо пред микрофоном. Али, они организациони детаљи збуњивали су нас, поготово што су из "централе" често стизала нова упутства и препоруке. После неколико измена програмске шеме и сатнице, што се све обављало брзо, у ходу, Радио Обреновац нашао је свој пут: Бити уз своје суграђане - 24 часа дневно. И ниједном нисмо одступили. Ни под најжешћим дејствима, ни када су сви хитали ка склоништима. И када су руке дрхтале, а колена клецала - глас нас није издао. Он је, савршено мирно и професионално давао проверену и јасну информацију. Страх је потискиван за јутро, крај смене, за предах. Ваљало је најпре урадити свој посао, а касније допустити срцу да брже закуца. Ако нисмо превише уморни за "закаснеле реакције" тог типа.

Шта ћу још заувек упамтити? Ако смо говорили: "Ноћас ради Лаза, биће густо" имали смо основ за такав закључак и - били увек у праву. Јер, више од тридесет дана, управо у његовој ноћној смени било је највише дејстава на Београд, најснажније је деловао ПВО, укратко, **Драган Лазаревић,** је постао синоним ваздушног ватромета... Какав парадокс!!! Јер, једине две ноћи које смо преспавали мирно, без ваздушне опасности, припале су управо њему. Као да смо, са променом средине, променили и онај след догађаја и његову структуру. Лази је "запало" и прво дејство на подручју наше општине, ракетирање "Искре".

Између редова, у ратном дневнику, остало је забележено и шта је ко "први" урадио, односно са чиме се прво суочио. Касније смо сви прошли гранатирање наших циљева, али смо временом заборављали и у којој то смени беше, други или трећи пут, дал' оно би око поноћи или пред зору. Догађаји су се сустизали, а ми, бележећи, бркали датуме, дневне и ноћне смене. Али је све "прво" упамћено: Први калеми, рецимо. За све нас дотад потпуно непознати. И НАТО их је први пут пробао, како бисмо онда ми знали. Ни **Миодраг Вуковић** у први мах није био свестан ничег другог, до да је Србија у мраку. Али му је требало непуних пола сата да сазна и саопшти слушаоцима и шта су графитне бомбе, и како делују, и где су бачене... Прво ракетирање постројења на ТЕНТ доживела је у својој смени **Душица Гатар,** а **Каћуша Мијатовић** и **Весна Ђурувија** биле су "задужене" за телекомуникације. Кад оне раде - ето напада на емисиони центар или антенски стуб. **Гоца Обрадовић** избројала 11 пројектила на касарну, а **Верица Николић** бројала и минуте у ноћи кад су авиони готово пет сати, у бришућем лету надлетали наш град. Бољевачке шуме и гарнизон, најчешће мете у овом крају, нису мимоишле никог од нас. Па опет смо смену дочекивали расположени, а нова екипа насмејана стизала, као да неће, можда за који минут или сат, зазвечати стакла, забрујати мотори убица и обрушити се изнад њихових глава. Са каквом је само ведрином долазила на посао **Мирјана Митровић,** као да није пробдела ноћ чекајући да јој се син војник јави однекуд са фронта, а зграда јој се при том љуљала од силних детонација. Зар то може да се заборави? Зар може да се заборави то што су, из ноћи у ноћ, раме уз раме са нама, под кишом пројектила у Радију седели и главни и одговорни уредник **Новка Павличевић** и директор **Бранко Милошевић?** Та мисао да нисмо сами, да смо у истом казану, та драгоцена помоћ кад не зна човек шта би са незваничним извештајем, када се пред новинара поставља оно чувено: Објавити или не, људска реч и брига, остаће у сећању као нешто драгоцено, што смо можда само ми доживели, осетили.

ШТА ТО БЕШЕ ИНТЕРНЕТ?

Фонотека... И сада ми дође да се насмејем када се присетим оних тридесетак CD-а које смо на брзину покупили и донели на "резервну" локацију. Временом смо научили редослед песама напамет и омрзли чак и дотле омиљене "Легенде". Али, тако је морало. Таква су била времена. А наших шест, тон мајстора, музичких сарадника, понекад и водитеља, осим бомби, детонација, тла које поиграва, хаваријских искључења, морало је да се бори са реализацијом програма уз помоћ штапа и канапа. И да буду пример мушке неустрашивости када нека од нас, због близине дејства, неприметно пребледи. **Зоран Маринковић, Небојша Весић** па двојица **Љуба Негић и Маричић, Дејан Милошевић и Дарко Иванковић** били су, не колеге, већ Колеге. Био би, знам то, и **Војин Милосављевић,** да је био уз нас. А био је негде на фронту, бранећи своју земљу. А знам и да би се, да је, уместо у рову, био за миксетом, нон-стоп хватао за главу. Јер, ко хоће нешто да каже, мора најпре да одговори на наградно питање: Где је микрофон? Тај лола је, на врло несигурним ногама, тј. сталку, најчешће падао на све могуће стране. Један CD player као да је спреман за извоз у Исланд, после две песме је прегрејан и неће да ради. Касетофон са кога се "скидају" вести не премотава, па се то радило ручно. Добро, не баш увек руком, некад је у помоћ прискакала оловка. Гајтан на телефону (а на располагању је био један једини) мало-мало, па изгуби контакт. Уз пут смо, оном касетофону који не премотава изигравали и антену... Ево, живо ми се враћа слика: Док колега из Бајине Баште јавља шта је управо скинуо са Интернета, колегиница слушалицу држи између браде и рамена, јер јој је једна рука заузета увртањем кабла (да опет не изгуби контакт) а друга жичица од касетофона (прави уземљење) и после разговора резигнирано нас пита: "Интернет, а шта то беше". Било нам је помало непријатно да објашњавамо колегама како "на жалост немамо мобилни", а када су из ЕПС-а тражили број факса, да нам пошаљу саопштење, извукли смо се на струју. "Немамо струје, не ради нам факс". А факса ни од корова. Али, то не мора нико да зна, зар не. И у нама су навирала опречна осећања: док смо завидели "богато" опремљеним редакцијама и жалили себе због недостатка елементарних услова за рад, негде у дубини затирали смо мисао: "Како бисмо ми радили да имамо све то. Кад овако, без ичега, успевамо..."

МАЛЕ ТАЈНЕ ВЕЛИКИХ ИНАЦИЈА

... И у нама је жеља да учинком покријемо све техничке недостатке бивала све већа. Неуништива. Што су више уређаји отказивали, то смо удвостручавали снаге. Углавном смо успевали. Углавном?! Увек! Не, нисам субјективан, заиста је тако. Није ли Лаза први у Југославији објавио да је ракетирана Кинеска амбасада у Београду? Није ли Љуба Маричић међу првима објавио трагедију наших колега из РТС-а? А био је ту ноћ потпуно сам у студију, па је одиграо двоструку улогу: и новинара и тон мајстора. Не, троструку: био је и спикер. Зато смо и били први. Леп осећај. А најлепши кад га потврди неко са стране. Као оно кад су нам у Центру за обавештавање у Београду рекли: "Што питате кад знате. Већ сте објавили". Или, њихов најчешћи коментар "Па ви из Радио Обреновца опет први. Баш никако не одмарате". Ко да одмара кад авиони лете, стакла се тресу од детонација а наши суграђани, осећамо то, ува приљубљеног уз радио чекају. Знају: сад ће објавити Радио Обреновац. И било је. Експресно. Проверено и потврђено. Могу да замислим како слушаоцу, са оне стране апарата, све звучи глатко. Песма, па онда глас и речи. А иза тога? Особа којој глас припада окреће бесомучно телефонске бројеве, наилази на заузеће, понавља у слушалицу: хајде, звони, извињава се, запиткује, једну реч бележи, другу памти, трчи у студио и, готово без даха саопштава. И уз пут се бори са неким својим мислима јер, и ми код куће имамо неког о коме мислимо и ко, истовремено, брине за нас. Кад све прође, уз јаку црну и цигар дувана, почиње самоанализа. Да ли ми је дрхтао глас? Да нисам пермутовала детонације и информације, па да буде као са оним колегом из Панчева: Чуле се информације, јавићемо се са новим детонацијама...

ОРГАНИЗАТОРИ, ИНФОРМАТОРИ И – МАЛИ ТРИК

Како смо успевали? Упорношћу. Пре свих - организатора. То су наши џокери. Јер, добра организација обавља пола посла. Наши организатори **Гоца Црнобрња, Марина Маринковић и Данијела Иванковић** биле су неуморне. Гоца је, по том питању, била фанатик: телефон се усија у њеним рукама, али, нема града који не буде назван и по два пута. Једноставно - ништа не сме да промакне. Најпре се провери има ли игде ваздушне, је ли мирно, има ли прелета. Како се захуктава ноћ и пилоти са њом, опет позиви, позиви, позиви. Али смо зато први сазнавали. Временом се спријатељила са гласовима с' друге стране жице, па су и сами звали кад нешто сазнају. Ту се већ створио круг: ја теби - ти мени. И функционисао беспрекорно. Уз све то нас је и хранила и то изврсном клопом. Марина је, опет, кувала страшну кафу. Што се телефона тиче, па, рецимо да је до те справе било лакше доћи у њеној смени. Користила га је дозирано - по потреби. Али увек у право време са правим позивним. Интуиција, шта ли. Шта је - да је, важно да је било ефикасно. Е, Данијела нас је добро намучила. За-

ПРВИ У СРБИЈИ

Радио Обреновац је радио станица која је прва објавила вест о бомбардовању кинеске амбасаде. Ноћ између 7. и 8. маја ће бити посебно урезана у сећање многих Обреновчана јер је већ у 21 и 40 разводно постројење ТЕНТ по други пут било на мети агресора. Цела Србија је поново била у мраку, али после паузе од само неколико минута Радио Обреновац је уз помоћ агрегата био у програму.

У 15 минута до поноћи из правца Београда чуле су се снажне детонације. Захваљујући нашим везама у редакцију је готово истовремено стигла незванична информација да је на мети агресора била кинеска амбасада. У том тренутку, Бранко Милошевић, директор, се машио телефона и само њему знаним каналима дошао до правих информација.

Вест о бомбардовању кинеске амбасаде отишла је у етар, а напад је још трајао...

"БИТКА" ЗА ЛОКАЛНИ ПРОГРАМ

Ако постоје тренуци који се посебно памте то је свакако ноћ када је бомбардована зграда РТС-а. У првом реду због чињенице да су се по први пут на мети агресора нашле наше колеге, а потом и значаја који је преко ноћи добила наша радио станица. Само неколико минута после ракетирања из Београда је стигло обавештење: "Од ноћас се на вашој фреквенцији емитује програм Радио Београда". За мање од сат времена о насталој промени обавестили смо све локалне радио станице у Србији које су се повезале на нашу фреквенцију (102,4 МН). У једном тренутку Радио Обреновац је постао "центар света". С друге стране остало је питање шта са сопственим - локалним програмом. "Борба" да се поново огласимо трајала је неколико дана. Само захваљујући сопственим напорима поново смо били у етру већ после три дана на новој фреквенцији од 102 МН. Нова фреквенција није значила губљење слушалаца. Напротив, 102 МН постала су синоним за "ратни радио". Још једна битка, овог пута за локални програм, је добијена.

СЛИКЕ ТО

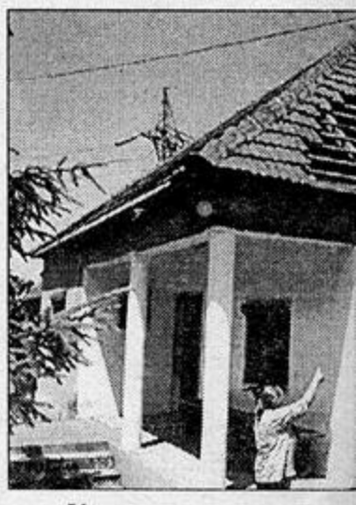

У најаду на електро
и ок

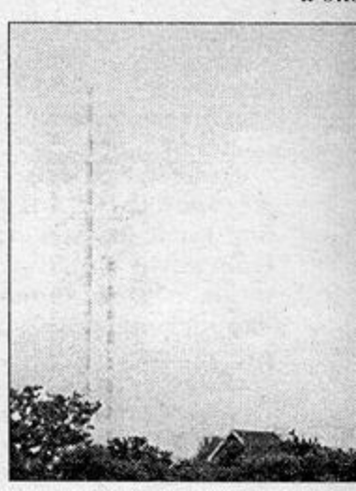

На мети агресора на
Радио Београда у Зве
"читаве" су о

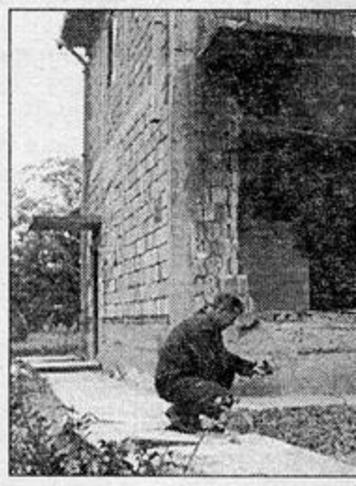

Један непријатељски прој
приватне

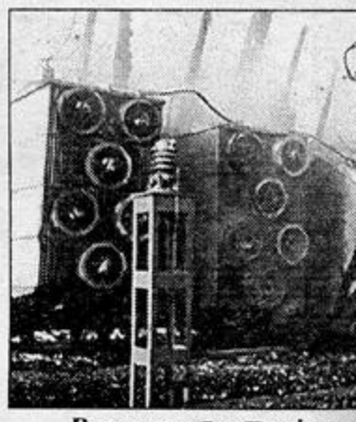

Разводна постројења
била на м

Обреновчани су уйркос
масовно изашли

ОБРЕНОВАЦ

РАТНИ ДНЕВНИК РАДИО ОБРЕНОВЦА

...ЦИЈЕ ИЗМЕЂУ ДВЕ ДЕТОНАЦ...

...на подруч... ...о дејстви... ...а слушали.

...е, савршено мирно ...о давао проверену ...ацију. Страх је по... ...ро, крај смене, за ... је најпре урадити ...није допустити ср... ...куца. Ако нисмо ...и за "закаснеле ре...

...заувек упамтити? ...или: "Ноћас ради ..." имали смо основ ...лак и - били увек у ...е од тридесет дана, ...ој ноћној смени би... ...ејстава на Београд, ...е деловао ПВО, **...и Лазаревић,** је по... ...аздушног ватроме... ...адоке!!! Јер, једине ...но преспавали мир... ...не опасности, при... ...њему. Као да смо, ...единe, променили ...огађаја -и његову ...и је "запало" и прво ...ручју наше општи... "Искре".

...ова, у ратном днев... ...забележено и шта ...радио, односно са ...уочио. Касније смо ...анатирање наших ...но временом забо... ...ојој то смени беше, ...ви пут, дал' оно би ...и пред зору. Дога... ...зали, а ми, бележе... ...уме, дневне и ноћне ...све "прво" упамће... ...ми, рецимо. За све ...пуно непознати. И ...рви пут пробао, ка... ...ми знали. Ни **Мио...** ...у први мах није био ...другог, до да је Ср... Али му је требало ...ата да сазна и саоп... ...ма и шта су графит... ...ако делују, и где су ...о ракетирање пост... ...ЕНТ доживела је у **...ушица Гатар,** а **Ка...ић** и **Весна Ђурови...** ...дужене" за телеко... ...ад оне раде - ето на... ...они центар или ан... **Гоца Обрадовић** из... ...ојектила на касарну, **...олић** бројала и ми... ...ад су авиони готово ...ишућем лету надле... Бољевачке шуме и ...чешће мете у овом ...имоишле никог од ...смо смену дочекива... ...ени, а нова екипа на... ...ала, као да неће, мо... ...инут или сат, зазве... забрујати мотори ...шити се изнад њи... Са каквом је само ве... ...ила на посао **Мирја...**, као да није пробде... ...ћи да јој се син вој... ...некуд са фронта, а ...при том љуљала од ...нација. Зар то може ...и? Зар може да се за... ...то су, из ноћи у ноћ, ...са нама, под кишом Радију седели и глав... ...рни уредник **Новка** и директор **Бранко** ? Та мисао да нисмо ...у истом казану, та ...моћ кад не зна човек ...званичним извешта... се пред новинара ...но чувено: Објавити ...ка реч и брига, остаће ...но нешто драгоцено, ...жда само ми доживе...

...ЕШЕ ИНТЕРНЕТ?

...а... И сада ми дође да ...када се присетим оних тридесетак CD-а које смо на брзину покупили и донели на "резервну" локацију. Временом смо научили редослед песама напамет и омрзли чак и дотле омиљене "Легенде". Али, тако је морало. Таква су била времена. А наших шест, тон мајстора, музичких сарадника, понекад и возача, осим бомби, детонација, тла које поиграва, хаваријских искључења, морало је да се бори са реализацијом програма уз помоћ штапа и канапа. И да буду пример мушке неустрашивости када неко од нас, због близине дејства, неприметно пребледи. **Зоран Маринковић, Небојша Весић** па двојица **Љуба Негић и Маричић, Дејан Милошевић и Дарко Иванковић** били су, не колеге, већ Колеге. Био би, знам то, и **Војин Милосављевић,** да је био уз нас. А био је негде на фронту, бранећи своју земљу. А знам и да би се, да је, уместо у рову, био за миксетом, нон-стоп хватао за главу. Јер, ко хоће нешто да каже, мора најпре да одговори на наградно питање: Где је микрофон? Тај лола је, на врло несигурним ногама, тј. сталку, најчешће падао на све могуће стране. Један CD player као да је спреман за извоз у Исланд, после две песме је прегрејан и неће да ради. Касетофон са кога се "скидају" вести не премотава, па се то радило ручно. Добро, не баш увек руком, некад је у помоћ прискакала оловка. Гајтан на телефону (а на располагању је био један једини) мало-мало, па изгуби контакт. Уз пут смо, оном касетофону који не премотава изигравали и антену... Ево, живо ми се враћа слика: Док колега из Бајине Баште јавља шта је управо скинуо са Интернета, колегиница слушалицу држи између браде и рамена, јер јој је једна рука заузета уртањем кабла (да опет не изгуби контакт) а друга жичица од касетофона (прави уземљење) и после разговора резигнирано нас пита: "Интернет, а шта то беше". Било нам је помало непријатно да објашњавамо колегама како "на жалост немамо мобилни", а када су из ЕПС-а тражили број факса, да нам пошаљу саопштење, извукли смо се на струју. "Немамо струје, не ради нам факс". А факса ни од корова. Али, то не мора нико да зна, зар не. И у нама су навирала опречна осећања: док смо завидели "богато" опремљеним редакцијама и жалили себе због недостатка елементарних услова за рад, негде у дубини затирали смо мисао: "Како бисмо ми радили да имамо све то. Кад овако, без ичега, успевамо..."

ПРВИ У СРБИЈИ

Радио Обреновац је радио станица која је прва објавила вест о бомбардовању кинеске амбасаде. Ноћ између 7. и 8. маја ће бити посебно урезана у сећање многих Обреновчана јер је већ у 21 и 40 разводно постројење ТЕНТ по други пут било на мети агресора. Цела Србија је поново била у мраку, али после паузе од само неколико минута Радио Обреновац је уз помоћ агрегата био у програму.

У 15 минута до поноћи из правца Београда чуле су се снажне детонације. Захваљујући нашим везама у редакцију је готово истовремено стигла незванична информација да је на мети агресора била кинеска амбасада. У том тренутку, Бранко Милошевић, директор, се машио телефона и само њему знаним каналима дошао до правих информација.

Вест о бомбардовању кинеске амбасаде отишла је у етар, а напад је још трајао...

МАЛЕ ТАЈНЕ ВЕЛИКИХ ИНАЦИЈА

... И у нама је жеља да учинком покријемо све техничке недостатке бивала све већа. Неуништива. Што су више уређаји отказивали, то смо удвостручавали снаге. Углавном смо успевали. Углавном?! Увек! Не, нисам субјективан, заиста је тако. Није ли Лаза први у Југославији објавио да је ракетирана Кинеска амбасада у Београду? Није ли Љуба Маричић међу првима објавио трагедију наших колега из РТС-а? А био је ту ноћ потпуно сам у студију, па је одиграо двоструку улогу: и новинара и тон мајстора. Не, троструку: био је и спикер. Зато смо и били први. Леп осећај. А најлепши кад га потврди неко са стране. Као оно кад су нам у Центру за обавештавање у Београду рекли: "Што питате кад знате. Већ сте објавили". Или, њихов најчешћи коментар "Па ви из Радио Обреновца опет први. Баш никако не одмарате". Ко да одмара кад авиони лете, стакла се тресу од детонација а наши суграђани, осећамо то, ува приљубљеног уз радио чекају. Знају: сад ће објавити Радио Обреновац. И било је. Експресно. Проверено и потврђено. Могу да замислим како слушаоцу, са оне стране апарата, све звучи глатко. Песма, па онда глас и речи. А иза тога? Особа којој глас припада окреће бесомучно телефонске бројеве, наилази на заузеће, понавља у слушалицу: хајде, звони, извињава се, запиткује, једну реч бележи, другу памти, трчи у студио и, готово без даха саопштава. И уз пут се бори са неким својим мислима јер, и ми код куће имамо неког о коме мислимо и ко, истовремено, брине за нас. Кад све прође, уз јаку црну и цигар дувана, почиње самоанализа. Да ли ми је дрхтао глас? Да нисам пермутовала детонације и информације, па да буде као са оним колегом из Панчева: Чуле се информације, јавићемо се са новим детонацијама...

ОРГАНИЗАТОРИ, ИНФОРМАТОРИ И – МАЛИ ТРИК

Како смо успевали? Упорношћу. Пре свих - организатора. То су наши џокери. Јер, добра организација обавља пола посла. Наши организатори **Гоца Црнобрња, Марина Маринковић и Данијела Иванковић** биле су неуморне. Гоца је, по том питању, била фанатик: телефон се усија у њеним рукама, али, нема града који не буде назван и по два пута. Једноставно - ништа не сме да промакне. Најпре се провери има ли игде ваздушне, је ли мирно, има ли прелета. Како се захуктава ноћ и пилоти са њом, опет позиви, позиви, позиви. Али смо зато први сазнавали. Временом се спријатељила са гласовима с' друге стране жице, па су и сами звали кад нешто сазнају. Ту се већ створио круг: ја теби - ти мени. И функционисао беспрекорно. Уз све то нас је и хранила и то изврсном клопом. Марина је, опет, кувала страшну кафу. Што се телефона тиче, па, рецимо да је до те справе било лакше доћи у њеној смени. Користила га је дозирано - по потреби. Али увек у право време са правим позивним. Интуиција, шта ли. Шта је - да је, важно да је било ефикасно. Е, Данијела нас је добро намучила. За-

СЛИКЕ ГОВОРЕ...

У нападу на електро постројења ТЕНТ страдале и околне куће

На мети агресора нашао се и емисиони центар Радио Београда у Звечкој – после бомбардовања "читаве" су остале само антене

Један непријатељски пројектил "залутао" је у двориште приватне куће у Звечкој

Разводна постројења ТЕНТ-а су у више навратa била на мети агресора

Обреновчани су упркос бомбама и управо због тога масовно изашли на антиратни митинг

мислите само: међу новинаре којима једна цигара догорева у пепељари, а друга међу прстима, који количину попијене кафе мере не шољама, већ литрима, упадне организатор који пије - **чај.** А сваку пристављену цезву коментарише речима: "Опет кафа. Па попили сте пре само два сата". Само?! Шалу на страну, била је сјајна. Положила је са десетком ватрено крштење.

Уз њих смо имали људе са терена, који су нам јављали шта се и где дешава. Њихов идентитет љубоморно смо крили, па не бих ни ја да га откривам. Никад се не зна... То су они "наши извори".

"HOT-LINE"

Циљ је био само један: сазнати, објавити, информисати. Помисао на суграђане који то очекују од нас била нам је једини и највећи стимуланс. Ништа није било тешко, ништа недостижно, нити немогуће, ако је за нашу земљу. Наш народ. Али, свету се не може угодити...

Ако ублажавамо ситуацију - кријући, лажу. Ако упозоравамо: лажу, дижу панику... лажу. Та реч падала је на нас теже од било које бомбе. Зашто тако? Зашто нама? И то они који су нашу истину погрешним тумачењем претварали у неистину. Рецимо, позив да се остане у склоништима, игром покварених телефона коначно би постајала најава новог напада, са тачном локацијом и временом извршења. Информација о тросатном искључењу струје, презентована од стране неидентификоване суграђанке, на брифингу за ужи комшилук, звучала је: "Јао, људи, шта ћемо"? Сад су јавили на Радио Обреновцу да **три дана** нећемо имати струју". Најгоре је било у случајевима "Искра" и Бољевачка шуме. Код овог другог, када је командант Штаба цивилне заштите наше општине, по завршеном нападу, из нашег студија саопштио да су дејства била на подручју Бољевачких шума, те да их није било у нашој општини, телефон се усијао од позива "неверних Тома" који су тврдили супротно, оптужујући нас за лаж. Опет та страшна реч. Лаж. Како је претворити и пријемчиву истину? Тада је Бранко сео у ауто, обишао терен, разговарао са људима, потврдио (и то писмено) претходну информацију, стојећи одговорно иза сваког слова. Онда је поново нон-стоп звонио онај наш једини телефон. Овај пут је из његове слушалице најчешће излазила мелем - реч: Извините... А ми смо им већ одавно опростили и разумели - у страху су велике очи, и уши.

Са "Искром" је било ужасно. Добронамеран савет да свако ко има где да оде на који дан из града, схваћен је панично, те је као ветром ношена, градом прострујала вест: наређена евакуација Обреновца. Опет звоњава, хиљаду људи а исто питање и исти одговор. Но, поред свог нашег смиривања ситуације, објашњавања, град је увече опустео. И било је мучно доћи и сести пред микрофон кад нема никог до кога ће наша реч допрети. Празан град. За кога радимо ноћас? Где нам је слушалац? Где нам је народ? Празне улице, прозори у мраку. Не, то није оно што смо желели. Како се, уопште десило...?

ПРОГУТАЈ КНЕДЛУ И ПОЧНИ

Како се десило? Како се уопште ишта дешава?

Како нам се десио рат? Како се десило да неко руши зграде које су дизали наши самодоприноси и наши жуљеви. Како је без крова у једној ноћи остао човек који је кредит за њега отплаћивао 20 година? Како су срушени станови људима који су десет година били "испод црте", а "испод стола" кад им је предат кључ? Како су б... гасиле животе оних које смо ... ли од дечијих и других бол... кували чајеве и бдели из но... ноћ. Одакле право? Чије прав... треба узети папир на коме ... да је у ракетираном возу поги... готово седамдесеторо људи. ... изговорити да је гађан избегл... камп? Да се жртве броје и јо... се не види крај. Треба бити ... звен. Професионалан. Изгов... ти као временску прогнозу. ... да не задрхти. Како, кад неш... грудима вриштi: Како сте см... То су људи, које смо у не... примили, указали им гостоп... ство, то није ред. У Србији је ... светиња. Ниште смели. Ниште ...им је предат кључ? Како су б... гасиле животе оних које смо ... ли од дечијих и других бол... кували чајеве и бдели из но... ноћ. Одакле право? Чије прав... треба узети папир на коме ... да је у ракетираном возу поги... готово седамдесеторо људи. ... изговорити да је гађан избегл... камп? Да се жртве броје и јо... се не види крај. Треба бити ... звен. Професионалан. Изгов... ти као временску прогнозу. ... да не задрхти. Како, кад неш... грудима вриштi: Како сте см... То су људи, које смо у не... примили, указали им гостоп... ство, то није ред. У Србији је ... светиња. Ниште смели. Ниште

ХВАЛА НА

Често се деси да у в... докле поглед сеже, зас... бисер. Такав је заблист... дана уживали смо гост... цу. Пажња којом смо ... гостопримство запосл... што најлепше што см... ТО. Љубазни, насмејан... у сваком тренутку, иза... крили су тако брижљ... Драгана Јовановића, к... дећи упорно да Радио ... нички однос био је заи... рају да се тајне све са... процурела вест о наш... као могућа мета, и да... када је погођен Дом с... људи није било ни тру... то што су се и сами ис... смо понекад били бучн... ћемо заборавити њихо... жељу да се ти дани са... нигде не понове, поруч... ните на сметњи".

То је било најтеже. Ал... се може. Посао, овај је так... ма, не сме да буде емоци... пред микрофоном. После с... ни негде у ћоше, стани на п... пусти сузу да се скотрља к... мен са срца. А сад... Прочи... ло - и почни.

СМЕЈ СЕ И КАД БИ... ПЛАКАТИ ХТЕО...

И смеј се. Смех је тај ле... боље од времена зацељује ... не да духу да поклекне да ... једног тренутка преда - па ... безнађе закуцало на врата. ... ска је душа крхка и јака, па ... селективно. Знам, осећам ... кроз много дана, можда и ... али, ипак, некад, забора... страх и хук авиона, и звек... кла и укус горчине на крај... и срамоту човечанства. Са... бол и људски кал стопити ... написан давно, као пророч... "Проћи ће и ово време, ал' ... у срцу траг". Остаће. Ал... слике ће повремено бледе... све ређе. И како то уве... остаће лепша страна де... Зар је било и тога? Јест... онај дух, онај крхки, а оп... јак. А било је и толико си... на које онда нисмо стигл... насмејемо. Сада, кад ожив... у редакцијским ћаскањима ... ноћи, засмеју нас до суз... је често необичних пит... стране суграђана.

Мирна ноћ, небо осуто... ма, нема авиона, нема дето... нема чак ни сирена. Лаза... да задрема, подиже слуш... чује питање од ког се у тр... буди: "Хало, кад ће ови да... ју, па да полежемо". Или ... јеку бомбардовања, док ... тили погађају само срце н... штине, зове слушалац да ... пита о тарифи за скупљу ... нију струју. Сваком је свој... најпреча.

ВЕ ДЕТОНАЦИЈЕ

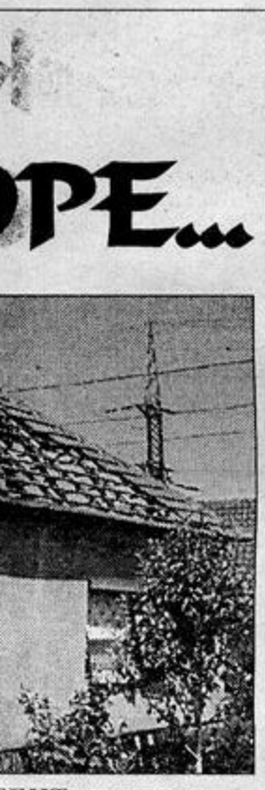

ТЕНТ страдале

есиони центар бомбардовања аштене

шао" је у двориште кој

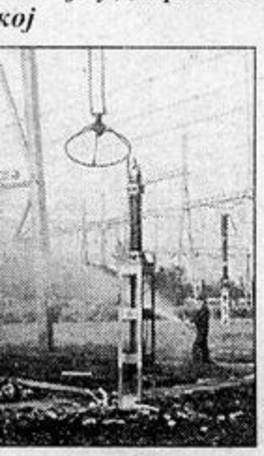

е више навраша ра

уйраво због шога ни митинг

мислите само: међу новинаре којима једна цигара догорева у пепељари, а друга међу прстима, који количину попијене кафе мере не шољама, већ литрима, упадне организатор који пије - **чај.** А сваку пристављену језву коментарише речима: "Опет кафа. Па попили сте пре само два сата". Само?! Шалу на страну, била је сјајна. Положила је са десетком ватрено крштење.

Уз њих смо имали људе са терена, који су нам јављали шта се и где дешава. Њихов идентитет љубоморно смо крили, па не бих ни ја да га откривам. Никад се не зна... То су они "наши извори".

"HOT-LINE"

Циљ је био само један: сазнати, објавити, информисати. Помисао на суграђане који то очекују од нас била нам је једини и највећи стимуланс. Ништа није било тешко, ништа недостижно, нити немогуће, ако је за нашу земљу. Наш народ. Али, свету се не може угодити...

Ако ублажавамо ситуацију - кријући, лажу. Ако упозоравамо: лажу, дижу панику... лажу. Та реч падала је на нас теже од било које бомбе. Зашто тако? Зашто нама? И то они који су нашу истину погрешним тумачењем претварали у неистину. Рецимо, позив да се остане у склоништима, игром покварених телефона коначно би постајала најава новог напада, са тачном локацијом и временом извршења. Информација о тросатном искључењу струје, презентована од стране неидентификоване суграђанке, на брифингу за ужи комшилук, звучала је: "Јао, људи, шта ћемо"? Сад су јавили на Радио Обреновцу да **три дана** нећемо имати струју". Најгоре је било у случајевима "Искра" и Бољевачка шума. Код овог другог, када је командант Штаба цивилне заштите наше општине, по завршеном нападу, из нашег студија саопштио да су дејства била на подручју Бољевачких шума, те да их није било у нашој општини, телефон се усијао од позива "неверних Тома" који су тврдили супротно, оптужујући нас за лаж. Опет та страшна реч. Лаж. Како је претворити и пријемчиву истину? Тада је Бранко сео у ауто, обишао терен, разговарао са људима, потврдио (и то писмено) претходну информацију, стојећи одговорно иза сваког слова. Онда је поново нон-стоп звонио онај наш једини телефон. Овај пут је из његове слушалице најчешће излазила мелем - реч: Извините... А ми смо им већ одавно опростили и разумели - у страху су велике очи, и уши.

Са "Искром" је било ужасно. Добронамеран савет да свако ко има где да оде на који дан из града, схваћен је панично, те је као ветром ношена, градом прострујала вест: наређена евакуација Обреновца. Опет звоњава, хиљаду људи а исто питање и исти одговор. Но, поред свог нашег смиривања ситуације, објашњавања, град је увече опустео. И било је мучно доћи и сести пред микрофон кад нема никог до кога ће наша реч допрети. Празан град. За кога радимо ноћас? Где нам је слушалац? Где нам је народ? Празне улице, прозори у мраку. Не, то није оно што смо желели. Како се, уопште десило...?

ПРОГУТАЈ КНЕДЛУ И ПОЧНИ

Како се десило? Како се уопште ишта дешава?

Како нам се десио рат? Како се десило да неко руши зграде које су дизали наши самодоприноси и наши жуљеви. Како је без крова у једној ноћи остао човек који је кредит за њега отплаћивао 20 година? Како су срушени станови људима који су десет година били "испод црте", а "испод стола" кад им је предат кључ? Како су бомбе гасиле животе оних које смо лечили од дечијих и других болести, кували чајеве и бдели из ноћи у ноћ. Одакле право? Чије право? А треба узети папир на коме пише да је у ракетираном возу погинуло готово седамдесеторо људи. Како изговорити да је гађан избеглички камп? Да се жртве броје и још им се не види крај. Треба бити трезвен. Професионалан. Изговорити као временску прогнозу. Глас да не задрхти. Како, кад нешто у грудима вришти: Како сте смели? То су људи, које смо у невољи примили, указали им гостопримство, то није ред. У Србији је гост светиња. Нисте смели. Нисте!...

ЈОШ КОЈИ БИСЕР ЗА КРАЈ

Било је много тога. Можда сам понешто и изоставила. Није лако узети папир и тек тако, после одређене временске дистанце, описати 78 дана хаоса. Но, свако лице има и наличје, па тако и ово зло донесе и нешто добро. А то се не сме заборавити. И не може, чак и кад бисмо хтели. Не може се заборавити слога којом смо обављали задатак, брига којом смо окруживали једни друге, ситне пажње којима смо угађали једни другима. Колеге из других градова, са којима смо постали блиски као род рођени, а никад се срели нисмо. Позив на журку до зоре из Ужица, са чак провереним редом вожње на релацији Београд-Ужице. Усијан телефон од позива када је у једном листу објављено да је срушен Радио Обреновац... Памтићу заувек Гоцу како трчи, између две детонације, за нама, са тек скуваном кафом, Душкине сузе радоснице што нас ујутру, после бурне ноћи, затиче све на броју и неповређене, мир са којим је Верица примала ствари, разложно и мудро, преносећи своје спокојство на све нас, позив непознате суграђанке, уплашене, сакривене са бебом у наручју испод стола. Нисам доживела оно фамозно "прво" бомбардовање, али ми је драго што јесам последње, што могу да кажем да су бомбе које су ту ноћ пале, биле и последње које разарају мој град и сан мојих суграђана. Драго ми је што смо мислили, радили, желели и осећали исто, што смо исто дисали. Додуше, притисци су нам били различити, што је, небројено пута потврђено у интервентној соби Дома старих (тих дана најпосећенијој просторији у згради). Били смо велика, сложна породица. Драго ми је због тога. Драго ми је што је Душици припала радост објављивања мира. Лепе вести најбоље стоје лепим људима. И дража ми је, у дугој ноћи, била она "морава", коју су нам поклонили запослени у Посавини, него најфинија кубанска цигара. Са сваким димом сам удисала: "Неко, ипак мисли на нас". Онда није било, али сада ми је чак драго и што су наши тон мајстори три пута селили технику. Нек виде да нису жене најгоре, кад их "спопадне" да пребацују намештај тамо-амо по кући. А најдраже ми је, и тај ћу осећај, као и све моје колеге, неговати са сваким удахом ваздуха и откуцајем срца, то што смо, кад је земља звала, били ту. И бићемо. За све који нас слушају. На 102 и 102,4 MHz. Докле год имамо шта и коме да кажемо.

Гордана Урошевић

ХВАЛА И ИЗВИНИТЕ НА СМЕТЊИ

Често се деси да у времену мутном, кад све је тамно, докле поглед сеже, засија, стидљиво, испод наслага блата, бисер. Такав је заблистао и у нашем граду. Више од месец дана уживали смо гостопримство Дома старих у Обреновцу. Пажња којом смо окружени и традиционално српско гостопримство запослених у овој установи, заиста су нешто најлепше што смо доживели за време агресије НАТО. Љубазни, насмејани, предусретљиви, спремни да нам, у сваком тренутку, изађу у сусрет. Тајну о нашем боравку крили су тако брижљиво, да су једном вратили са врата Драгана Јовановића, команданта општинског штаба, тврдећи упорно да Радио Обреновац није ту. Њихов заштитнички однос био је заиста дирљив. Но, "заклела се земља рају да се тајне све сазнају", па је тако и нашим градом процурела вест о нашој новој локацији. Тако декларисани као могућа мета, и даље смо имали исти третман. Чак и када је погођен Дом старих у Сурдулици, на лицима ових људи није било ни трунке колебања, ни сенке страха. Ни то што су се и сами иселили из својих просторија, ни што смо понекад били бучни, није им сметало. Зато никада нећемо заборавити њихово доброчинство. И сада, у миру, уз жељу да се ти дани са својим страхотама, више никада и нигде не понове, поручујемо им, од срца: "Хвала... И, извините на сметњи".

СЕДАМДЕСЕТ ОСАМ РАТНИХ ДАНА ШТАБА ЦИВИЛНЕ ЗАШТИТЕ

УВЕК НА ЛИЦУ МЕСТА

-' Како сазнајемо у Општинском штабу цивилне заштите један пројектил је завршио... Детонација која се управо чула потиче од пробијања звучног зида... Сирене у нашем граду су управо означиле престанак ваздушне опасности. Можете да напустите своја склоништа...

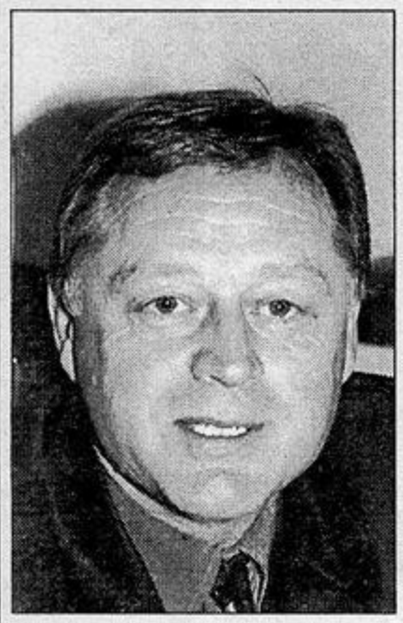

Драган Јовановић, командант Штаба цивилне заштите

Саопштења и обавештења Општинског штаба цивилне заштите који је у једанаест ратних недеља, то није само оцена са званичних места већ и Обреновчана, одговорио постављеним ратним задацима. Нарочито у време када се и Обреновац "раме уз раме" са осталим градовима нашао на мети НАТО агресора.

"МОЛИМО ВАС ДА СЕ УПУТИТЕ КА СВОЈИМ СКЛОНИШТИМА"

Одмах након објављивања ратног стања формиран је Општински штаб цивилне заштите, који је радио искључиво по Упутствима и наредбама Министарства одбране, каже за "Обреновачке новине" командант Штаба, Драган Јовановић.

А први и најважнији задатак био је - збрињавање цивилног становништва, односно обезбеђивање и уподобљавање ратних склоништа.

"Посао на уређењу склоништа је захтевао максималну ангажованост свих чланова Штаба, с обзиром да је првих ратних дана уочено доста проблема. Стање у коме смо затекли постојећа склоништа је заиста било забрињавајуће. Када о овоме говорим, треба знати да газдовање над склоништима није у надлежности Скупштине општине, већ је у рукама Јавног предузећа "Склониште" из Београда... Ово је само потврдило да се надлежности убудуће морају другачије поставити, јер склоништа имају функцију и у мирнодопским условима".

Управо у ратним данима, дакле у ходу "отворено" је и неколико нових склоништа за прихват Обреновчана, као што су склоништа у будућој згради Општинског суда, код Дома војске, а један део грађана је уступио своје подруме за смештај комшија, родбине и познанике. Такође, овај рат је показао да у односу на број становника Обреновац нема довољно склоништа, а њихова изградња је у наредном периоду неопходна, нарочито у делу насеља Сточна пијаца, централном делу града, делу Белог Поља, Рвата.

"НАТО АВИЈАЦИЈА ЈЕ ДЕЈСТВОВАЛА НА ПРВУ ИСКРУ"

Како за све Обреновчане, тако и за Штаб најтежи дани су били управо они када се наш град нашао на мети НАТО авијације. Прве детонације су одјекнуле у "Наменској", потом у старом делу "Искре", на мети су се нашла и разводна постројења ТЕНТ-а, Касарне, објекти Радио Београда и Радио Југославије у Звечкој и Стублинама.

"Дејства на подручју наше општине су причинила велику материјалну штету, а пројектил који је пао на подручје Дражевца нам је на жалост донео и прву и једину цивилну жртву на подручју наше општине", каже Драган Јовановић. "Иначе, поред директних дејстава на подручју општине је било и доста неексплодираних убојних средстава. На обезбеђењу и уништавању смо имали изванредну сарадњу са Војском Југославије, на челу са пуковником Слободаном Јовановићем."

Материјалне последице ратних разарања на подручју општине још увек нису претворене у цифре, али се на проценама увелико ради. Наиме, сходно Уредби у Општини је формирана Комисија за процену штете од ратних дејстава, која је одмах почела са радом. Управо ових дана се ради на терену. Захтева има доста, нарочито из делова општине која су најдиректније била изложена дејствима. То су подручја Барича, Звечке, Уроваца, Бреске, Гаја, Ројковца, Дражевца и других места.

"Када су у питању информације о ратним дејствима, посао смо урадили заиста максимално професионално, са провереним, брзим и правовременим информисањем грађана. Организација осматрања и јављања је била на изузетном нивоу, односно Центар за обавештавање и узбуњивање је имао добре везе са свим месним заједницама, обреновачким колективима али и активистима-појединцима".

Н. П.

ПРИЗНАЊЕ СКУПШТИНЕ ГРАДА

Почетком јула у Скупштини града Београда уручене су захвалнице заслужним колективима и појединцима у одбрани земље током НАТО агресије. Међу добитницима признања је и Штаб цивилне заштите Скупштине општине Обреновац.

Драган Јовановић, командант Општинског штаба је том приликом добио посебну захвалницу за немерљив допринос у заштити и спашавању људи и материјалних добара...

ПЕСНИЧКИ СУСРЕТИ У ДОМУ КУЛТУРЕ

"ДАЈ МИ КРИЛА ЈЕДАН КРУГ"

● И овог септембра обреновачки основци се дружили са својим омиљеним песницима и писцима ● Стихове оживели чланови Дечје драмске групе а разиграле их чланице Балетског студија Дома културе

Први школски дани и ове су године донели обреновачким основцима радост због сусрета са својим омиљеним песницима. Ови су, са страница читанки и школске лектире, на крилима стихова, "слетели" на сцену позоришне сале Дома културе. Уз бурно одушевљење своје публике поклонили су присутнима своје најлепше песме. А оне су рекле све што малишани својим непогрешивим, дечијим инстинктом осећају, али не знају да сроче. Песници, чини се, зато и постоје. Да кажу уместо других. И рекли су. Затражили. Право на радост, игру, "на новац за жваку"... А дечији длanови нису се штедели поздрављајући Љубивоја Ршумовића, Душка Трифуновића, Драгана Алексића, Слобу Станишића, Весну Алексић, Тому Славковића и двојицу Влада: Манојловића и Стојиљковића.

У својим дневницима најпробранијим речима описаће данашњи дан. Истина, уписаће и пар минуса, за недолазак Добрице Ерића и Драгана Лукића, али ће изостанак сигурно бити оправдан. Оно што не може да се оправда јесте изостанак сваке помоћи од стране Скупштине, но Јавно предузеће за информисање, иако бремените проблемима, није дозволило да то осете наши најмлађи. Тако су, речено језиком наше познате књижевнице Весне Алексић, и ове године наши основци добили своју "Карту за летење".

Домаћин песничког сусрета, његов сценариста и редитељ, Владимир Лале Андрић, и ове се године потрудио да стихови буду сценски дочарани. Тако су свој обећавајући таленат показали чланови Дечјег драмског студија, а крила су размахнуле и најмлађе чланице балетског студија ДК, које су допринеле да овај сусрет буде нарочито лепршав.

Г. Урошевић

ШКОЛЕ У ОБРЕНОВЦУ

У НОВУ ШКОЛСКУ ГОДИНУ СА СТАРИМ ПРОБЛЕМИМА

● Рат није само "протерао" ученике из школских клупа – своје "трагове" оставио је и на школским објектима

У свим обреновачким основним и средњим школама, осим Гимназије, школско звоно 1. септембра огласило је почетак нове школске године. Ученици су са радошћу после продуженог распуста спремно заузели своја места у школским клупама. Питање је колико су школе спремно дочекале школску годину. Укратко речено онолико колико су им финансијске могућности дозволиле реновирање и сређивање школског простора. Потребе су много веће у односу на могућности, намиче се помоћу штапа и канапа, али се у једном слажу у свим школама; увек се нађу средства за најургентније радове тако да се не доводи у питање одвијање наставе и безбедност ученика.

Највише оштећења у току ратних дејстава претрпела је **школа у Звечкој која је у саставу ОШ "Јован Јовановић Змај"**, где је како каже директор Драган Маринчић, поправљен кров али проблем и даље представља растрешена конструкција. И поред овога школска зграда је безбедна за одвијање наставе. Последице ратних разарања у виду поломљених стакала очигледне су биле и на школској згради ОШ "Посавски партизани" али су замењена пре почетка школске године. Поред ратних разарања и земљотреса који се пролетос осетио на подручју наше општине највише оштећења је нанео школској згради у Пироману и школама у Грабовцу и Дрену. Сем ситнијих поправки ништа значајније није урађено на санацији ових школа, јер нема за то потребних финансијских средстава. Средствима Секретаријата за образовање града Београда у ОШ "Душан Полексић" у Грабовцу овог лета је замењен део столарије и реновиране две учионице у Пољанама и Аништу.

У ОШ "Јован Поповић" за мање од месец дана биће завршена изградња нове школске зграде чиме ће се трајније решити проблем недостајућег школског простора у овој школи. Према речима Животе Поповића, директора током лета на старој школској згради нису рађени значајнији послови на одржавању, сем поправки водоводних и електро инсталација. И у средњим школама у Обреновцу рађене су ситније поправке инсталација и реновирање појединих просторија. У ТШ "Буда Давидовић" је у току лета урађено опремање кабинета за машинску графику.

За сада се настава успешно одвија у свим школама захваљујући пре свега сналажљивости запослених и донаторима, а за то време проблеми се нагомилавају. Истина превазилазе се у ходу, али трајније не решавају. Можда ће ова школска година донети и више пара у ове сврхе, а ако не питање је у каквим ће условима похађати наставу неки нови будући школарци...

Душица Гатар

СТРАНИЦЕ НОВЕ КЊИГЕ

"ТРАГ У СЕЋАЊУ"

"Може се, неупућенима, учинити да је објављивање посебне књиге о железничком транспорту, само једном делу јавне компаније Термоелектране "Никола Тесла", претенциозно. Ако се, ипак, узме у обзир чињеница да Железнички транспорт ТЕНТ годишње превезе 25 милиона тона угља, да свакодневно на прузи дугој 110 километара саобраћа 60 возова, да би тих 21.900 железничких композиција годишње, када би се спојиле у једну, биле дуге 25 хиљада километара колико је растојање од Обреновца до Хонолулуа - онда за записе о Железничком транспорту и његовим људима, сложене у ову књигу, постоји ваљано оправдање.

Овом делу предговора за књигу "Траг у сећању" аутора Гордане Обрадовић, новинара Радио Обреновца који је написао Лазар Бечејац, треба додати још један ваљан разлог - тридесет година успешног рада ЖТ-а обележеног крајем августа.

Књига "Траг у сећању" из више разлога може да носи префикс: прва на овим просторима, то је прва објављена књига после рата. Такође, то је прва књига аутора Гордане Обрадовић. Прва је и за железничаре у претходних тридесет година, а по свом јединственом новинарско литерарном приступу, прва је у богатој едицији класично писаних монографија.

Тема ове књиге су - људи. "Траг у сећању" је заправо збирка врсних животних репортажа које аутор лако и једноставно, стилом искусног новинара, бележи, уобличава. Људи и догађаји се нижу, преплићу, допуњују, коментарише уредник књиге Србољуб Станковић.

Издавач књиге је Клуб "Никола Тесла" - Београд.

Свој пут до читалачке публике ова књига је засигурно већ нашла, јер, читалачка публика је у овом случају - тема саме књиге.

КАД ДЕЦА УЗМУ КИЧИЦУ У РУКЕ

ПРВА ЛИКОВНА КОЛОНИЈА

Под покровитељством Матичне библиотеке "Влада Аксентијевић" последње недеље августа у нашем граду одржана је ликовна колонија за децу основношколског узраста. Недовољан број уметничких садржаја за децу у граду подстакао је младе ликовне уметнике на челу са Светланом Бабић, истакнутом обреновачком сликарком да организују по први пут ову манифестацију. Сваког дана, од пет колико је трајала, одржавана је на различитој локацији, од Конака Библиотеке, црквеног дворишта, парка у центру града, обала Саве у Забрежју да би се и завршила одакле је и кренула у Матичној библиотеци. Гости колоније били су и познати обреновачки писци, песници, Весна Алексић, Радмила Томић и др. чија су дела послужила као инспирација деци за стварање ликовних радова. Учешће у манифестацији је узело преко тридесеторо деце основношколског узраста са подручја наше општине. Интересовање које су деца показала током трајања рада ликовне колоније само показује да би она морала постати традиционална.

Д. Гатар

ДРУГИ О НАМА – ПОЛИТИКА

ЛЕПА ЕМИСИЈА О ПАТРИОТИЗМУ

Ових дана је Радио Обреновац почео да емитује серију емисија под називом "Патриотизам у делима српских писаца". Реч је о патриотској поезији и прозним одломцима из дела српских писаца. Та емисија ме је одушевила: приређивач је зналачки одабрао најлепше стихове и, рекла бих, узбудљиве редове прозног стваралаштва. Многе од прилога који су до сада емитовани сам читала, али их радо опет слушам, док за неке друге нисам знала, па сам Радио Обреновцу због тога захвална.

Заиста је ова серија лепо освежење програма и верујем да никога ко те емисије прати - између осталог и због начина на који текстове чита симпатична спикерка, као права глумица - не може да остави равнодушним.

О патриотизму се данас много говори и пише, али, нажалост, понекад из политиканских мотива. Српски писци, и класични и савремени, у својим уметничким делима сигурно нису били опседнути политиканством већ су изражавали најдубља и најискренија родољубива осећања, а таква осећања су нама, поготово нама младима, више него потребна.

Радио Обреновац радо слушам. Радовала бих се ако би нас чешће овако пријатно изненађивао са сличним занимљивим емисијама. Погрешно је уверење, прилично раширено, да смо ми млади заинтересовани само за музику.

Верица Цвејановић, Забрежје код Обреновца

ДОМ КУЛТУРЕ И СПОРТОВА

УСКОРО

"СРПСКА ДРАМА" Синише Ковачевића

"МАЛИ АМАТЕРСКИ ТЕАТАР"

КОНЦЕРТ КЛАСИЧНЕ МУЗИКЕ

ХОР "COLEGIUM MUSICUM"

ПИСМА РЕДАКЦИЈИ

НОВ, АЛИ ВЕРАН СЛУШАЛАЦ

Драга редакцијо

Пишем Вам јер желим да вам се још једном захвалим за све што сте учинили за неспособне у време рата. Ја сам Ваш верни слушалац, често сам вам се јављала телефоном па сте можда били и мало љути на мене али ја вам то не замерам. Знам да сте у време бомбардовања имали пуне руке посла, да су вам телефони стално звонили али ја сам тих дана имала само Вас. Веровала сам само вама. Све што сте рекли или објавили била је истина. Бескрајно сам се дивила вашој храбрости професионалности, и жељи да свима изађете у сусрет. Живим у Умци и морам признати да сам Радио Обреновац почела да слушам сасвим случајно али кад сам Вас "открила" више нисам померала скалу на радију. Многи моји пријатељи су почели да слушају Радио Обреновац баш у време рата и њихова мишљења о Вама су иста као моје. Још једном Вам се захваљујем и у њихово и у своје име и желим да увек будете онакви какви јесте.

Срдачан поздрав од Јелене Ћировић

СА ВАМА САМ БИО СИГУРАН

Драга моја редакцијо

Ово "моја" треба да сте ми за ових 78 ратних дана постали толико блиски, практично трећи члан наше мале породице. Заиста не знам како бих преживео без Вас. Са вама сам се дружио, договарао, слушао и увек био сигуран. Овим писмом, драги моји, сам желео да Вам се захвалим за све дане и ноћи у којима сте ме храбрили. Још једном хвала Вам пуно, и даље ћу се дружити са вама али се надам у неким лепшим временима.

Пензионер Чеда из Обреновца

ПОШТОВАНО УРЕДНИШТВО

ОСТАЈЕМ НА ВАШОЈ СКАЛИ

Обреновац, 6. јул 1999. год.

Пошто је рат, надам се заувек напустио ово поднебље, желим да вам и овим путем изразим захвалност на свему ономе што сте путем таласа Радио Обреновца, учинили за нас слушаоце током рата. Пре почетка агресије, морам да признам, нисам био редован слушалац вашег програма. После првих напада агресора на ово подручје скалу радија сам заустављао на вашој таласној дужини и већ приликом првог извештаја био изузетно изненађен вашом објективношћу и професионализмом. Ми становници обреновачке општине имали смо прилике да неколико минута по нападу сазнамо шта је била мета, али не само на овом подручју. Имали смо могућности да сазнамо и где је непријатељ дејствовао широм Србије што нам је било од непроцењиве важности јер имамо родбину и пријатеље у више градова.

Још једанпут се захваљујем и пре свега честитам на изузетној храбрости, јер познато је да су и медији били на мети агресора. Остајем уз вас.

Миладин Митровић Обреновац

РЕПЕРТОАР

ПРОГРАМ ЗА СЕПТЕМБАР

БИОСКОП "ПАЛЕЖ"

ФИЛМСКИ

9. и 10. септембар
АСТЕРИКС
18 и 20 часова

11. и 12. септембар
ЖИВОТ ЈЕ ЛЕП
20 часова

13. и 14. септембар
АМЕРИЧКО СРЦЕ
20 часова

15. и 16. септембар
РОЂЕН 4. ЈУЛА
20 часова

17. и 18. септембар
ПОКЕРАШИ
20 часова

19. септембар
РЕКА
20 часова

20. и 21. септембар
ДОБИО ЈЕ ИГРУ
20 часова

22. и 23. септембар
ХАВАНА
20 часова

24, 25. и 26. септембар
ТРУЛА ЧУЛА
20 часова

27. и 28. септембар
ЕНГЛ. ПАЦИЈЕНТ
20 часова

29. и 30. септембар
ДИСКОТЕКА 54
20 часова

ДОМ КУЛТУРЕ

9, 10, 11, 12. септембар
АСТЕРИКС
19 и 21 час

13. и 14. септемар
ЗАЉУБЉЕНИ ШЕКСПИР
20 часова

24, 25. и 26. септембар
ГОРИ, ХОЛИВУДЕ, ГОРИ
20 часова

"ОБРЕНОВАЧКЕ ДЕВОЈКЕ" ПРВАКИЊЕ СВЕТА У КОНКУРЕНЦИЈИ ЖЕНСКИХ ХОРОВА

КАД ПЕСМА ОСВАЈА СВЕТ

● На фестивалу у Ланголену дочекане као "мало воде на длану" ● Побегле другопласираном хору за читавих седам бодова ● Само три их делило од титуле апсолутног првака света ● Четврт века постојања желе да обележе радно: на фестивалима у Ланголену, Нерпелту и Атини

Уз вест о победи - сузе радоснице

Када су постале прве у Србији, нико није био сретнији. Обреновац је данима причао само о "својим девојкама", о томе како су за тако кратко време успеле да припреме репертоар и - буду најбоље. Када су успех поновиле други, трећи... шести пут, домаћи терен постао је тесан. Онда је дошло Цеље и титула вицешампиона претходне Југославије. Па опет трагање за новим изазовима. Понудио их је Нерпелт, фестивал омладинских хорова Европе. Ни ту им није било равноправног такмаца. "Обреновачке девојке" успеле су да постану троструки прваци Европе. Када се тако нешто деси једном, може се приписати срећи, случају. Три пута значи: једноставно су најбоље. У међувремену су, 1986, наступиле на светском фестивалу у велшком граду Ланголену и освојиле четврто место. Ланголен је остао као једини трон на који се још нису попеле. До јула ове године...

Далеко им лепа кућа

Бројали смо прве мирнодопске дане. Још увек се трзали на изненадне звуке и покушавали да навикнемо на спавање у собама које су над, а не под земљом, када је на адресу хора "Обреновачке девојке" стигао позив за учешће на фестивалу омладинских хорова и фолклора који се одржава у велшком граду Ланголену. Испуњен горчином и бесом због неправде која је учињена српском народу, због бесомучног, даноноћног бомбардовања наших градова, уметнички руководилац и диригент хора, мг Драгиња Вујошевић, није хтео ни да чује за овај позив. Одлазак у било који део Европе, те Европе чији је највећи део немо посматрао наше тромесечне патње, једноставно није могао да дође у обзир. А онда је стигло ново писмо у коме организатор фестивала дословце пише: "Молим вас реците шта треба да урадимо за Вас да бисте дошли на фестивал?" Писмо је мало "смекшало маестра", девојкама је, после толиког обитавања по подрумима и склоништима, пријала помисао да путују, а свима је недостајала песма. Том истом песмом пркосила је цела нација бомбама. Песмом су бранъени мостови. Песмом су "Обреновачке девојке" разбијале блокаде. Требало је разбити још једну. И тако, акумулирани бес претворио се у мотив за победу. За тријумф који значи више од тријумфа. А оно српско "далеко им..." мало је модификовано, па су се девојке отиснуле на далек пут. Продужен насилним приземљењем наших авиона, проблемима око виза, потврда, дозвола, налажења пара. Матична кућа, Јавно предузеће за информисање Обреновац, и њен директор Бранко Милошевић учинили су готово немогуће да се, однекуд, из празних каса, пронађу средства за овај пут. Није изостала ни помоћ директора ЈП ТЕНТ, Драгана Јовановића, па је и овај гигант, и сам оштећен НАТО бомбама, дотирао путовање. А "Обреновачке девојке" су се потрудиле да захвалност покажу на најбољи могући начин: победом.

Дочек за фаворите

Одмах по доласку се показао неоправданим сваки страх од тога како ће у Велсу бити примљен неко ко долази из, захваљујући медијима, сатанизоване земље Србије. Наш хор дочекали су Велшани са одушевљењем, клицањем на улицама, пљуштали су позиви медија, а спремна је била и екипа ВВС-ја која најављује да је "међу првим учесницима фестивала стигао хор из Југославије, иначе фаворит за прво место". Интересовање за наше девојке је било огромно, па је организатор пута, Жељко Јованов, имао пуне руке посла. Маестро Вујошевић давао је интервјуе, девојке су стално фотографисане, а пријатељство и саосећање са патњама српског народа, осећало се свуда. Организатори су се трудили да удовоље сваком захтеву наших девојака, од смештаја, преко исхране, до термина за пробе, а народ... народ је посебна прича.

На улици, у сали где је такмичење одржавано, из публике чули су се повици: "Браво Југославија." Подизан је палац као знак успеха, уз повик "First prise" (прва награда). "Обреновачке девојке" просто су опчиниле публику својом песмом и шармом. Но, до врха су дошле уз много дисциплинованог рада. Устајање у пет, јутарња гимнастика, пробе. Вежбале су у затвореном и на отвореном простору, напорно, без поговора, без и једне притужбе. 62 девојке, хиљаде километара од куће и родитељских забрана, није лако држати на оку. Али не и наше девојке. "Није било апсолутно никаквих проблема. Оне су савесне и дисциплиноване и лако смо налазиле заједнички језик" искуство је шефа хора, Гордане Бокић. Упркос свим разликама, па и оним у годинама, јер, најмлађа чланица има само 14, а најстарија 26 година, функционисале су као сложна породица. Наравно да се то одразило и на њихов наступ. А ваљало је и оправдати очекивања, која су извирала из сваког новинског ступца. Већ 6. јула у "Daily post-u" излази опширан чланак о њима. Под насловом "Са бомбама разорених улица Београда, до радошћу испуњеног, безбрижног Ланголена" лист доноси све успехе нашег хора, пише о томе како су успеле да допутују, преноси жеље и очекивања маестра Вујошевића, а аутор текста, Давид Јонес, почиње га овим речима: "Само пре неколико недеља крили су се у склоништима од кише бомби. Али, хор из Југославије није дозволио да га то удаљи од плана да учествује у овонедељном интернационалном фестивалу у Ланголену и наставио је са пробама. А јуче је хор "Обреновачке девојке" допутовао у Северни Велс..."

Фестивал који гради мостове

Долазак нашег хора имао је вишеструки одјек. Најпре, долази не само као представник Југославије, већ као првак Европе. А затим, чува традицију фестивала да спаја наоко неспојиво и мири дотле непомирљиво. Говорећи о историјату фестивала, министар народне скупштине госп. Мајкл, подсетио је да су ране после Другог светског рата и непријатељство између Немачке и Енглеске зацељене управо у Ланголену, где је, 1949. допутовао немачки хор.

Тако је овај фестивал постао мост који повезује народе. "Постоје догађаји у нашем свету, да нас, који показује да се неке ствари нису промениле", рекао је госп. Мајкл док је председник фестивала Gethin Davies, био још конкретнији: "Процес помирења још траје, како је показао 53. фестивал, доласком хора из Југославије. Обреновачке девојке, женски омладински хор, из београдског предграђа, смогао је снаге да одржава пробе чак и када су бомбе падале на град". Чак је и Филип Ладер, амерички амбасадор у Великој Британији, одушевљен доласком нашег хора, изјавио да, без обзира на гео-политичке поделе у свету, постоји веза између народа која се не може тек тако покидати, и да се тако граде мостови који само спајају, а никако раздвајају.

"Плач Београда" – марамице у жирију

Такве везе не знају за баријере, бришу границе, приближавају ставове, разумеју све језике света. И када су, оне одлучујуће, такмичарске вечери, наше девојке, одевене у бело, запевале са подијума гласовима морских сирена, завладао је тајац. А публика је знала шта оне певају. Осећала. Када су певале композицију Војислава Илића "Плач Београда", заискриле су им сузе у очима. И у публици су се појавиле марамице, а чланови жирија су један другоме, покретима претију преко образа, "преводиле" наслов. И мада је госп. Вујошевић претходно објаснио да је композиција настала давно пре агресије, бомби, страхота, хиљаде посматрача путовало је мислима ка граду са ознаком: мета. А девојке су певале као никада раније. Слила се у њихова грла сва неверица, сва туга, непроспаване ноћи пуне зебње и порука: Ето, то смо ми. У нас су нишанили. Али нам нису убили оно лепо. Јер ми се и даље бавимо музиком, сликањем, пишемо, глумимо, стварамо... "То је наступу "Обреновачких девојака" дало оно нешто, оно што је потребно поврх талента и рада, да се буде изнад осталих, да се буде бољи. У публици одушевљење. Није га било код наступа осталих хорова. Недостајала умице маестра распршене: можда је приближан по квалитету само хор из Чешке. Међутим, код жирија нема дилеме. Пола сата већања и - одлука је ту. У конкуренцији женских хорова, "Обреновачке девојке" су прве у свету, са освојених 270 бодова. Од могућих 270. Другопласираном хору побегле су за чак 7 поена.

Међу девојкама неописива радост, загрљаји, сузе радоснице. У гледалишту овације. А први човек? "А ја сам био пресрећан" присећа се сада тих тренутака. "Мислио сам, ако политика умеша своје прсте, ништа нећемо урадити. Срећом - није". Касније, када су се победници по категоријама борили за назив апсолутног првака света, зафалила су им само три бода. Али, није страшно. Биће још фестивала. А треба нечему тежити и убудуће зар не? Шта би им иначе био следећи изазов. Прваци света у конкуренцији женских хорова већ је изузетан успех. Но, радост због тријумфа није једини утисак који ће заувек остати у њиховом сећању. У срца 62 скромне девојке, из малог Обреновца, са периферије Београда, урезали су се топли погледи, осмеси, срдачни поздрави са којима су дочекиване на сваком кораку. "Народ у Велсу је заиста изузетан. Њихово гостопримство је нешто што се ретко кад и где доживљава, и драго ми је што сам имао прилику и задовољство да га осетим" каже Драган Остојић, који је у Ланголену бринуо о здрављу наших девојака.

А прилика да се освоји и она, за длаку измакла, титула апсолутног победника чека већ наредне године. Као победници у својој категорији, аутоматски су стекле право на учешће на фестивалу 2000. Ту је, наравно, и европски шампионат у Нерпелту, где важе за апсолутне фаворите, као троструки прваци, а стигао је већ и позив за учешће на сличном интернационалном фестивалу, који ће догодине бити одржан у Атини. Учешћем на сва три фестивала наш хор би на најлепши начин обележио јубилеј: 25 година постојања.

За успомену из Ланг Голана

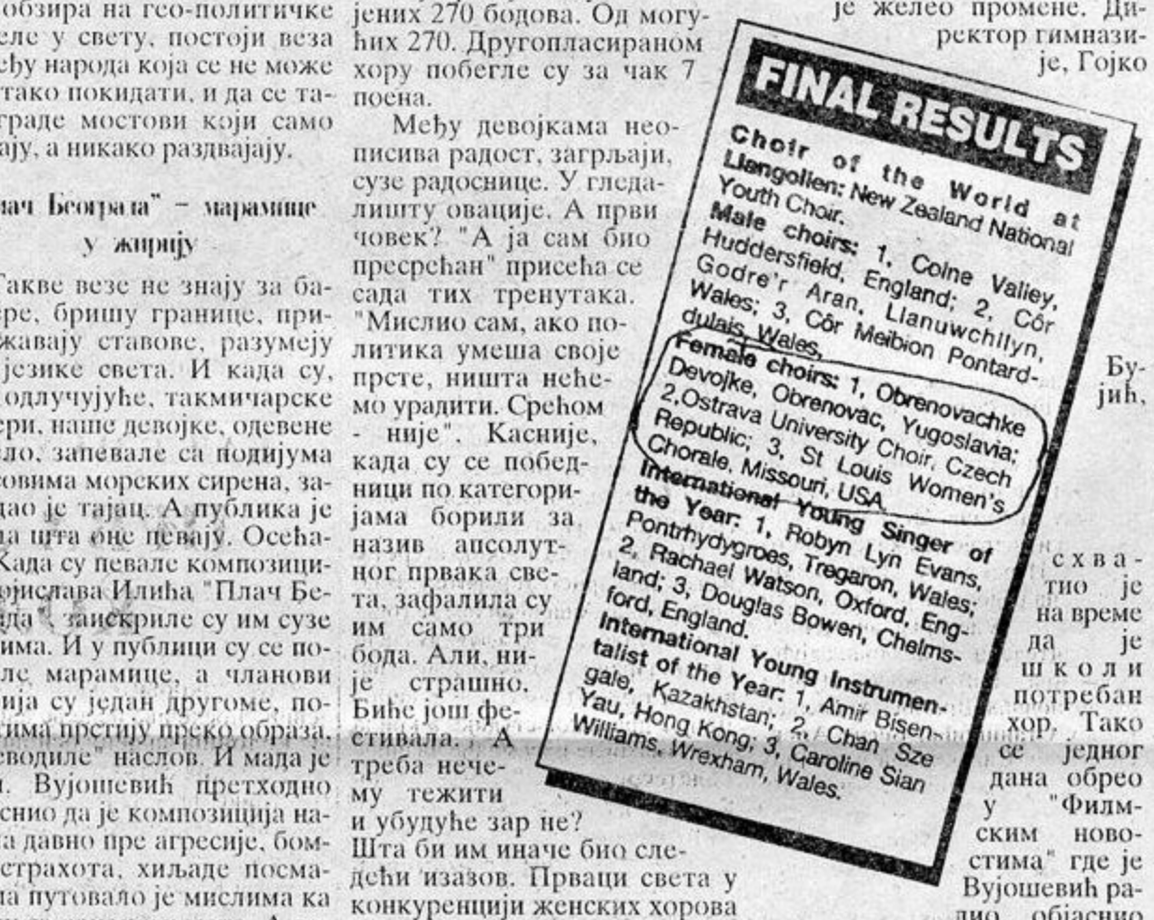

Године овенчане славом

Зар је толико прошло? Чини се да је јуче било. А била је година 1975. Обреновчани су мирно живели неке мирне дане, без жеље и потребе да било шта мењају. Један човек ипак је желео промене. Директор гимназије, Гојко Бујић, схватио је на време да је школи потребан хор. Тако се једног дана обрео у "Филмским новостима" где је Вујошевић радио, објаснио му ситуацију и - диригент је био ту. Овај се одмах бацио на посао, почеле су аудиције и убрзо је хор био формиран. Уследиле су напорне пробе, свакодневне, вишесатне. И већ исте године републичко такмичење у Пећи на коме су ставили до знања да на њих треба озбиљно рачунати. Даље су се низали степеници који воде само у једном правцу: ка врху. Девојке су се смењивале, одлазиле, долазиле. Ону прву поставу већ за пар година замениће њихови потомци. Било је дирљивих тренутака, било је и ескивирања проба зарад филма или младалачке љубави, али је једно увек остајало исто - биле су најбоље где год се појаве. Магистар Вујошевић чинио је разумљивим партитуре а проф. Нада Симић младалачке хирове и пубертетске ћуди, те је, као дугогодишња домаћица хора, била незаменљива спона између маестра и чланица хора. По изградњи Дома културе најприродније и као сасвим логично наметнуло се и "пресељење" хора.

Тако девојке већ годинама вежбају под окриљем Јавног предузећа за информисање, одатле одлазе у свет и ту се, из својих победничких похода враћају. И у тим зебњама пред полазак и радостима пред повратак, проће четврт века. 25 блиставих година. Сјајних попут златних слова којима је исписана плакета из Ланголена.

Гордана Урошевић

INTERNATIONAL FESTIVAL

From the bomb-ravaged streets of Belgrade to the joy-filled serenity of Llangollen's Eisteddfod

FIAT Auto Vesić

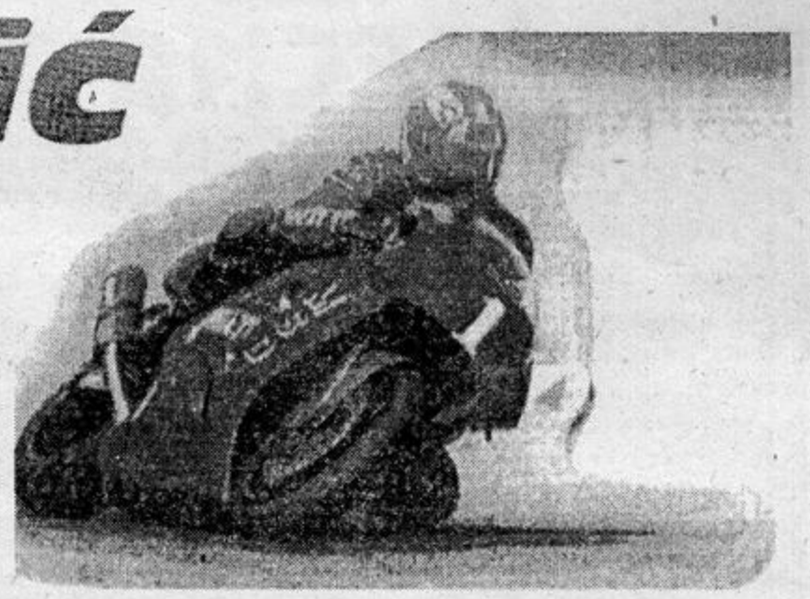

RACING TEAM
– FIAT VESIĆ –

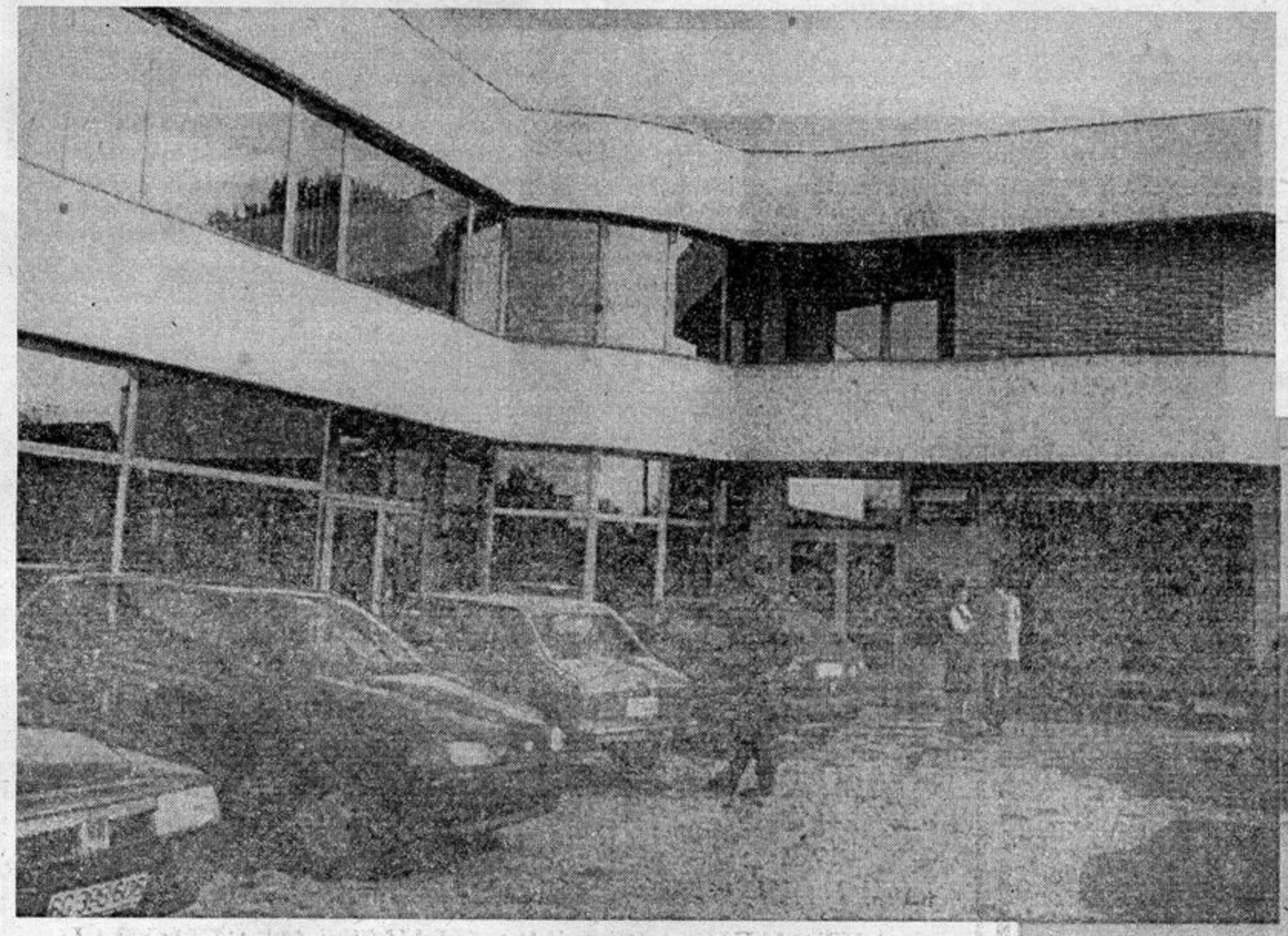

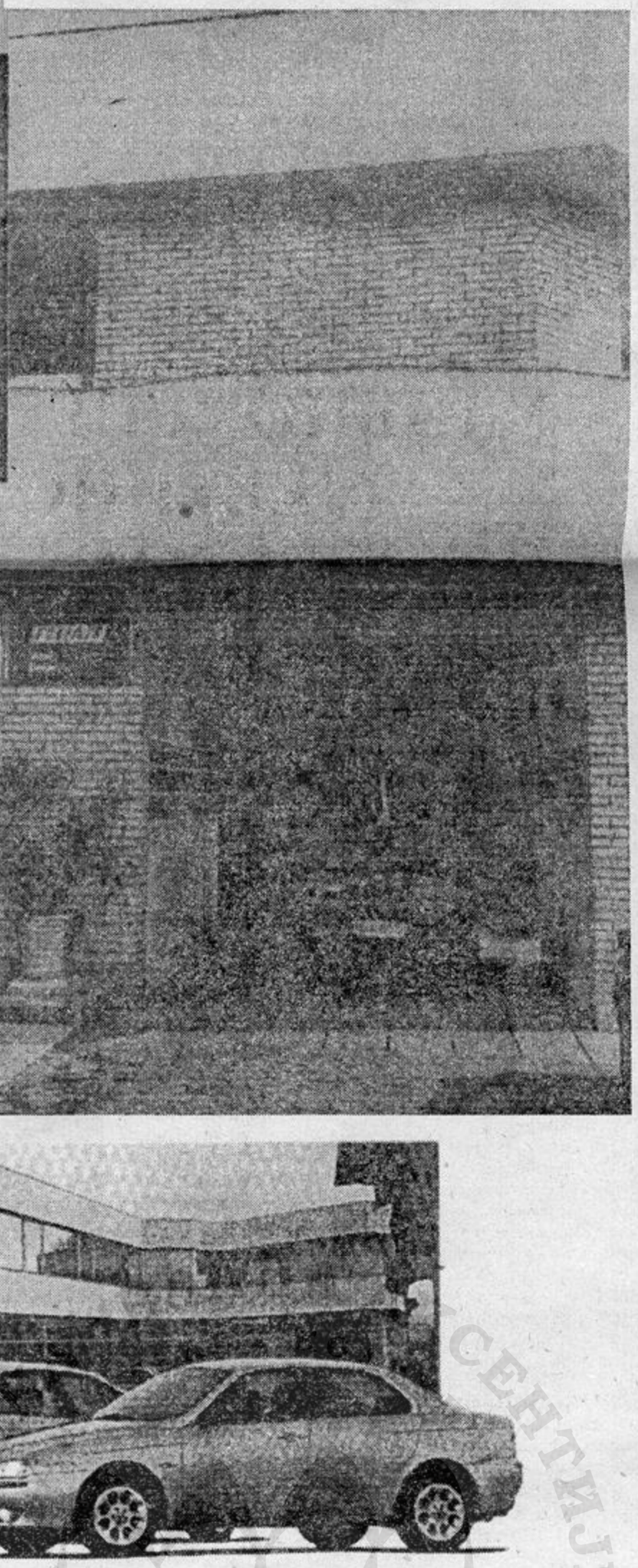

MSD Trade

OVLAŠĆENI PRODAVAC I SERVISER

SERVIS VESIĆ
OBRENOVAC
Telefon: 011/8720-385
Telefaks: 011/8720-313

ORIGINALNI FIJATOVI REZERVNI DELOVI
ORIGINALNA FIJATOVA ULJA
PRODAJA NOVIH I POLOVNIH AUTOMOBILA
"PIRELLI" PNEUMATICI

Auto Vesić

FIAT LANCIA Alfa Romeo

ДОЧЕК 2000.

ЗА 2000 ОБРЕНОВЧАНА

ТО МОЖЕ САМО ДОМ КУЛТУРЕ И СПОРТОВА

ТРАНС-ЈУГ

Обреновац Тржни центар код Југопетрола
Тел.: 011/8720-289

- ЕКСКУРЗИЈЕ
- ТУРИСТИЧКИ АРАНЖМАНИ
- ШОПИНГ ТУРЕ

УДОБНО - СИГУРНО - ЈЕВТИНО

"БОРА КЕЧИЋ"

АУТОЦЕНТАР У ОБРЕНОВЦУ,

УСКОРО НУДИ:

Пословна возила од МУП-а Републике Србије – више возила

- ЗАСТАВА 101
- ЈУГО 45 И 55
- ЗАСТАВА ПОЛИ
- ЛАДА "РИВА"
- ЛАДА "НИВА"
- ОПЕЛ КАДЕТ
- МЕРЦЕДЕС ДИЗЕЛ
- ЛАНДРОВЕР
- РЕНЦРОВЕР
- ИВЕКО КОМБИ
- ПУТНИЧКИ КОМБИ
- МИНИБУСЕВИ
- АУТОБУСИ
- МОТОЦИКЛИ БМВ У ОДЛИЧНОМ СТАЊУ

ЗА БЛИЖЕ ИНФОРМАЦИЈЕ ПОЗОВИТЕ 8723-252 – АУТОЦЕНТАР "БОРА КЕЧИЋ" ОБРЕНОВАЦ

BNS inženjering

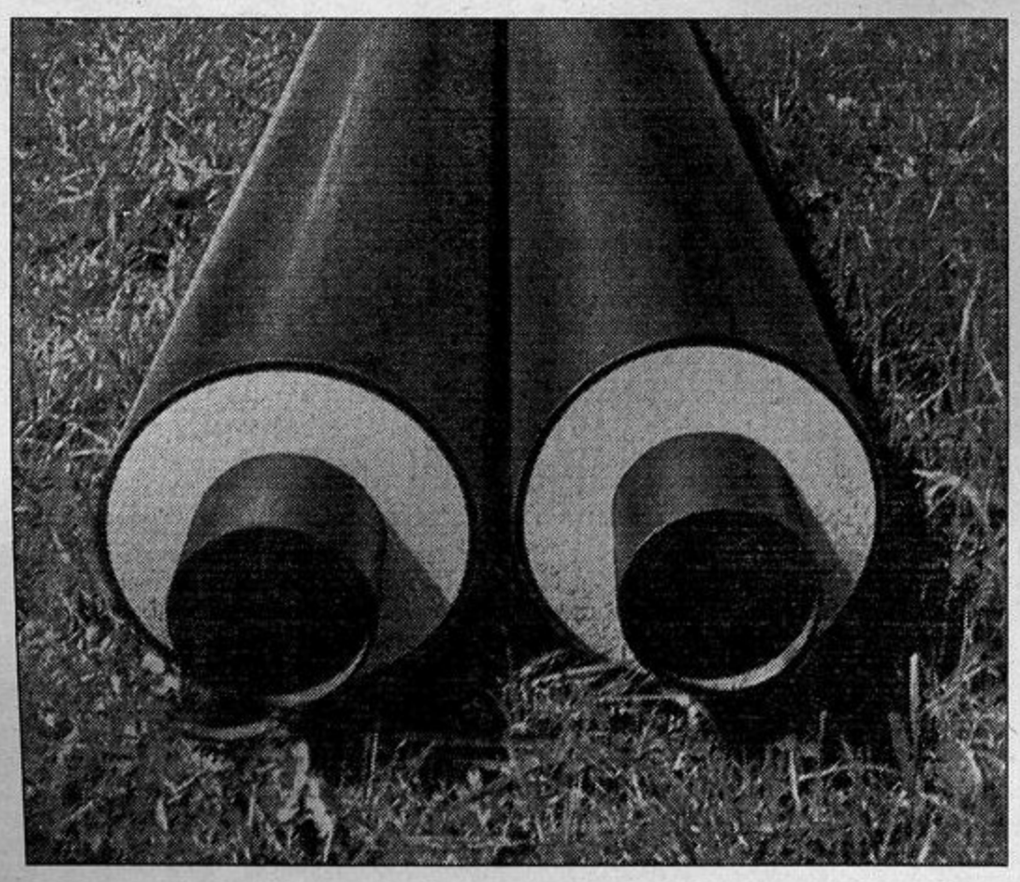

ИЗОБЕНС СИСТЕМ

ПРЕДИЗОЛОВАНЕ ЦЕВИ ЗА ТРАНСПОРТ ТОПЛИХ И ХЛАДНИХ МЕДИЈА,

ГЕОТЕРМАЛНЕ ВОДЕ, ТЕЧНИХ ГОРИВА И СПЕЦИЈАЛНИХ МЕДИЈА У ИНДУСТРИЈИ

ТЕЛЕФОН/ФАКС: 011/8720-344, 8714-214, 620-683

СЗР ГУМАТРАК

САМОСТАЛНА ЗАНАТСКА РАДЊА ЗА ИМПРЕГНАЦИЈУ РАЗНИХ ПРЕДМЕТА ОД ГУМЕ

ДАНИЛО АЛЕКСИЋ - ДАЧА
ВУЛКАНИЗЕР

Мала Моштаница, Поточки крај 68, Тел. 011/8750-731
Радња, Барич, Тел. 011/8700-419

Вулканизерска радња "ТУМАТРАК" Барич, изводи све вулканизерске радове

- Крпљење, балансирање, монтажа гума за путничка и теретна возила и пољопривредне машине
- Поправка свих врста спољних гума, замена вентила
- Продаја половних гума
- Лепљење транспортних трака, лепљење гуме на метал и пљоснатих каишева
- Не купујте нове гуме, дођите код нас

Вулканизерска радња "ГУМАТРАК" Барич, код пиралита, власник Данило Алексић – Дача

Позовите 8700-419

РУКОМЕТНИ КЛУБ РАДНИЧКИ

НОВО РУКОВОДСТВО

У среду, 1. септембра конституисан је нови Управни одбор женског рукометног клуба "Раднички". За председника је изабран Ђорђе Косановић а за потпредседнике Миле Грковић и Бранко Петковић. Секретар клуба је Милорад Вељовић а директор Душан Каталина. Женски рукометни клуб је најтрофејнија спортска екипа која је чак у два наврата била члан Прве савезне лиге у некадашњој Југославији. Због неорганизованости и неангажованости бившег руководства Клуб се није такмичио једну сезону. Изгубио је статус прволигаша и ове јесени ће наставити такмичење у Првој српској лиги. Ауторитет и спремност људи у новом руководству гаранција су да ће се Клуб веома брзо вратити у Прву лигу југословенског рукомета.

СПОРТСКИ РИБОЛОВ

МИЛОШ ПАВЛИЧЕВИЋ, У КОНКУРЕНЦИЈИ ПИОНИРА

ПРВАК СРБИЈЕ

На Републичком првенству у спортском риболову које је крајем августа одржано у Перлезу, Милош Павличевић из Обреновца освојио је прво место. Улов тежак 9,5 килограма донео му је титулу првака и пружио шансу да догодине оде на светско првенство које ће се највероватније одржати у Италији. Милош је спреман за велико такмичење.

Иначе поред њега на такмичењу у Перлезу такмичили су се и Јелена Панић и Никола Радуловић сви чланови спортског риболовачког удружења МГП.

ОДБОЈКА

ЈУНИОРСКО ПРВЕНСТВО

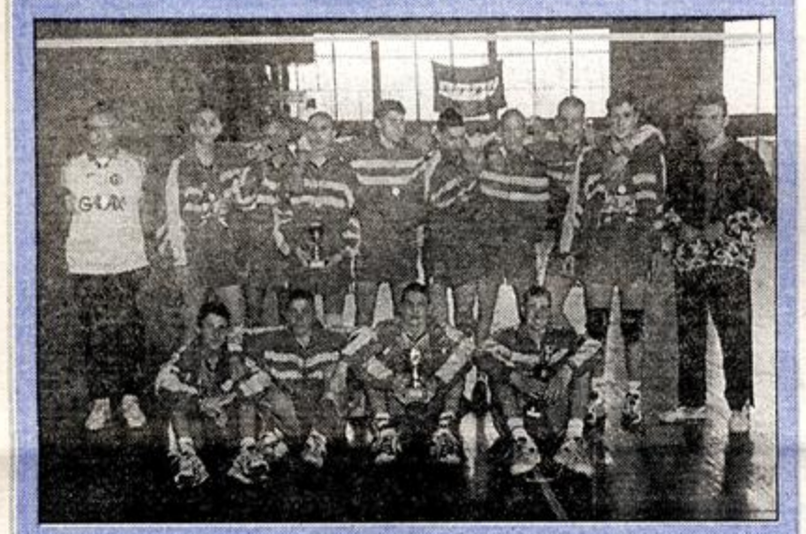

Током викенда (3. 4. и 5. септембра) обреновачка спортска хала је била домаћин јуниорског првенства Југославије у одбојци. Учествовало је шест екипа и то: Црвена звезда (Београд), Српски соко (Зворник), ОК Приједпоље Војводина (Нови Сад) и ОК Футог. Прво место на овом значајном такмичењу заузела је екипа ОК Црвена звезда (на слици) друго место припало је ОК Приједпоље, а на трећем месту нашла се екипа ОК Војводине. Организатори целе спортске манифестације били су Одбојкашки савез Београда и ОК ТЕНТ из Обреновца. **По речима секретара ОК ТЕНТ Николе Јерковића у Обреновцу би почев од 17. септембра требало да се одржи велико одбојкашко првенство, тзв. "Турнир градова" и то трећи по реду. По процени Јерковића за очекивати је присуство преко 60 екипа из целе Југославије.**

М. А.

ФУДБАЛ

КУП ОБРЕНОВЦА

У среду првог септембра одигране су утакмице другог кола такмичења за куп Обреновца у фудбалу.

ФК Партизан - ФК Ц. застава	2:4
ФК Б. Поље - ФК Задругар	2:3
ФК Јединство - ФК Стрелац	2:0

По одлуци ФСО Обреновац победник из другог пара дакле ФК Задругар директно се пласирао у финале купа, док ће се о другом финалисти одлучити 15. септембра када се састају ФК Ц. застава и ФК Јединство.

Одигране су и утакмице другог кола општинске лиге Обреновца:

Пролетер - Задругар	1:0
ФК Сава - ФК Стрелац	1:2
ФК Партизан - ФК Пољане	0:0
ФК Б. Поље - ФК Дубоко	2:1
ФК Ц. застава - ФК Полет	2:1
ФК Јединство - ФК Трстеница	6:0

Из ФСОО и обавештење да се због агресије НАТО на нашу земљу и прекида пролећног дела првенства: бришу јавне опомене, а од почетка такмичарске 1999/2000. године, води евиденција нових јавних опомена. Ослобађају се казне играчи и клубови који су кажњени забраном играња односно одигравања одређеног броја утакмица. Ова одлука не важи за играче кажњене временском казном неиграња.

М. Андрић

АУТОМОБИЛИЗАМ

АСК ФИАТ-ВЕСИЋ

НИЖЕ УСПЕХ ЗА УСПЕХОМ

После одржане три кружне трке на стази на Ушћу АСК "Фиат Весић" из Обреновца заузео је прво место у генералном пласману. Такмичење на Ушћу на Новом Београду било је бодовано у оквиру летње лиге Београда а бодови су се преносили и за Шампионат Југославије. За АСК "Фиат Весић" у класи "Yugo 55" до 1100 ccm наступао је **Бранко Зиројевић** који је највише заслужан за постигнут успех. Директор овог обреновачког тима **Милутин Весић** наводи и остале успехе постигнуте овог лета. На мото трци у Краљеву одржаној 8. августа **Милош Чеклић** освојио је друго место у класи до 750 ccm док је млади **Немања Тодоровић** у класи до 50 ccm убедљиво водио 2 круга. Међутим због квара на возилу трку није завршио. Све наведене чињенице говоре о снази једног младог тима какав је сигурно АСК "Фиат Весић" који ће како истиче директор Весић учествовати и на стазама у Новом Саду 27. септембра а затим још једном у Краљеву и Београду.

М. Андрић

БОБАН МАТИЋ – ВИЦЕШАМПИОН ЈУГОСЛАВИЈЕ У СТРЕЛИЧАРСТВУ

СА ЛУКОМ И СТРЕЛОМ ОД ДЕТИЊСТВА

● **Иако спорт није масован чак тројица Обреновчана понела титулу првака Југославије**

Обреновчанин Бобан Матић актуелни је вицешампион Југославије у стреличарству.

"Стреличарство је нашем народу слабо познат спорт и заправо представља умеће гађања луком и стрелом у мете на познатим дистанцама, такође то је врста фита такмичења - у стилу дефиниције, наводи господин Матић, и додаје:

"Стреличарством сам почео да се бавим још у детињству када је то за мене представљало дечачку забаву са ручно израђеним луком и стрелама. Касније сам стицајем околности упознао људе који се стреличарством баве на много професионалнијем нивоу и они су ме заправо увели у овај спорт"... Најузбудљивије у овом спорту свакако је учешће на такмичењима, која се у Југославији организују 14-16 пута годишње и то у местима где постоје стреличарски клубови. Бобан Матић наводи да у фита такмичењима постоје две дисциплине то су recurved (рикрвд) и compound (компаунд). Дисциплина у којој се такмичи Матић је компаунд, поред њега у оквиру исте такмиче се још три Обреновчанина који су већ били прваци Југославије то су: **Предраг Митровић, Зоран Давидовић и Бата Илић.** На питање шта је све потребно имати да би се неко бавио овим олимпијским спортом, наш вицешампион одговара **"Поред основне опреме (лука и стреле) свако ко пожели да се бави овим спортом мора да се учлани у клуб а с обзиром да овај спорт није масован, учлањењем се аутоматски добије звање такмичара.** Поред тога потребна је и снага јер на једном летњем такмичењу треба испалити 144 стреле а сила потега за једну стрелу износи око 27 кг али изнад свега најважнија је концентрација. Када је реч о опреми она се углавном увози из иностранства и гледано из угла просечног Југословена опрема је релативно скупа. Крајем марта ове године у Обреновцу је требало да се одржи првенство Југославије у стреличарству, због објективних околности, такмичење је одложено до даљњег, а како се ближи олимпијада амбиције Матића везане су управо за Сиднеј 2000.

М. Андрић

Бобан Матић на једном од такмичења

ВАТЕРПОЛО

КЛУБ ТЕНТ

"ИСПАЛИ" ИЗ КУП ТАКМИЧЕЊА

ВК ТЕНТ из Обреновца испао је из даљег такмичења у купу Србије и купу Југославије. По речима тренера овог обреновачког клуба **Дејана Дабовића** основни разлози за неуспех леже у чињеници да је врло мало времена било посвећено тренинзима и то због објективних разлога, наиме обреновачки базени су током рата, а и после тога били затворени за спортске клубове. ВК ТЕНТ би ускоро требало да почне са припремама за наредну сезону такмичења у Београдској лиги, међутим тренер Дабовић каже да ће и ту бити проблема и то због оштећења на згради у којој се налази базен. Дабовић наводи још један проблем, проблем сениорске екипе. И поред велике жеље да се оформи сениорска екипа ВК ТЕНТ која би се такмичила у Српској лиги, сениорски тим није оформљен и то пре свега због недостатка финансијских средстава а и због незаинтересованости градских структура. Везано за то је и одлазак младих ватерполиста који због "старости" губе право такмичења у млађим категоријама. Све што је у овом тренутку потребно обреновачком ватерполо клубу јесте конкретна финансијска помоћ без које сви планови око сениора падају у воду - каже Дабовић.

М. Андрић

ЛОВ

ЛОВАЧКО ДРУШТВО ОБРЕНОВАЦ

УВЕК У АКЦИЈИ

Ловачко друштво Обреновац је током овог лета спровело више успешних акција. Прва и највећа била је куповина пет хиљада осмонедељних фазанчића која је како каже управник обреновачког ловишта **Радоје Бугарски** успешно окончана. У току је ловна сезона на дивље пловке, грлице и дивље голубове, а упоредо са њом тече и акција уништавања предатора који су се ове године намножили више него икад, истиче Бугарски. Оно што ловачко удружење тренутно ради јесте припрема пред годишњу скупштину на којој ће бити утврђена висина трећег дела годишње чланарине и на којој ће бити вршено правдање посна скупљених одстрелом штеточина.

Из ловачког удружења следи и обавештење о организовању смотре паса свих раса која ће бити одржана 18. септембра на вашаришту у Обреновцу. Цена учешћа по речима Радоја Бугарског који ће бити и један од судија је 80 динара за грађанство и 30 динара за чланове удружења ловаца. Уплате ће бити примане на лицу места.

М. Андрић

ВИДИО ОБРЕНОВАЦ 102,4 MHz

ПРОГРАМ РАДИО ОБРЕНОВЦА

7-11 КСТ (ПРЕПОДНЕВНИ ПРОГРАМ)
12-15 ЖЕЉА ЗА ЖЕЉОМ
15,00 НОВОСТИ РАДИО БЕОГРАДА
16,00 Мини концерт
16,30 Обреновачки дневник
17,00-18,00 НЕПОДНОШЉИВА ЛАКОЋА ДОКОЛИЦЕ
18,00-20,00 КО СЕ С НАМА ДРУЖИ
20,00-24,00 МАЛИ МУЗИЧКИ КЛУБ

СУБОТА

7,00-10,00 ЈУТАРЊИ ПРОГРАМ
10,00-18,00 ФОЛК НОТЕ
18,00-20,00 ТОП ЛИСТА
20,00-24,00 МАЛИ МУЗИЧКИ КЛУБ

НЕДЕЉА

7,00-9,00 ЈУТАРЊИ ПРОГРАМ
9,00-10,00 ЕМИСИЈА ЗА СЕЛО
10,00-17,00 ЖЕЉА ЗА ЖЕЉОМ
17,00-19,00 ХИТ НЕДЕЉЕ
19,00-21,00 GHETTO CLUB
21,00-24,00 МАЛИ МУЗИЧКИ КЛУБ

„ОБРЕНОВАЧКЕ НОВИНЕ" **Оснивач:** Скупштина општине Обреновац; **Издавач:** Јавно предузеће за информисање „Обреновац"; **Директор:** Бранко Милошевић; **В. Д. гл. и одг. уредника:** Новка Павличевић; **Уредник:** Мирјана Митровић; **Технички уредник:** Дејан Миловановић; **Новинари:** Каћуша Мијатовић, Миодраг Вуковић, Драган Лазаревић, Верица Николић, Душица Гатар, Гордана Урошевић, Гордана Обрадовић; **Фоторепортер:** Љубивоје Маричић ; **Адреса редакције:** Београдског батаљона бб ; **Телефони:** 8721 439; 8721 701. **Штампа:** ПС "Грмеч" АД.